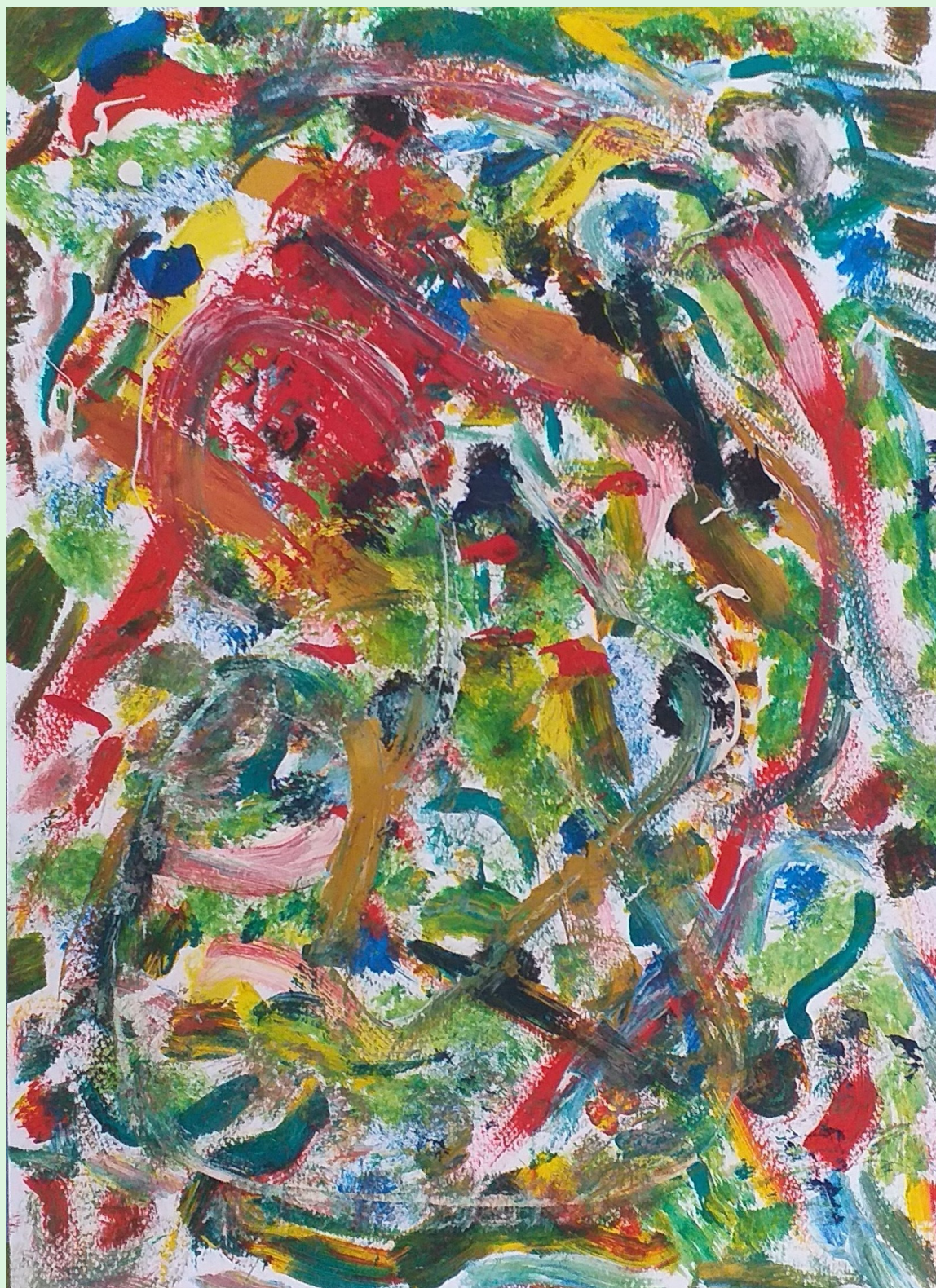

PAVLEKI

List učenika Osnovne škole Pavleka Miškine, Zagreb
Školska godina 2020./2021.

Tema broja: ČITANJE

ŠKOLA SRETNOG LICA – PAVLEKICA!

RIJEČ RAVNATELJICE

Drage Pavlekice i dragi Pavleki!

Vjerojatno se ove školske godine nećemo sjećati s radošću. Osim pandemije nove bolesti, u Zagrebu i na Banovini su se dogodili i potresi koji su nas prestrašili i ostavili mnoge sugrađane bez sigurnog utočišta i krova nad glavom. To sve je utjecalo i na način odvijanja nastave te smo se snalazili u on line okruženju, manje se družili s prijateljima iz razreda, provodili dane u samoizolaciji ili u izolaciji ako smo bili bolesni. Vama djeci je bilo teže nego odraslima. Vaše djetinjstvo bi trebalo biti opuštено i bezbrižno, a od vas smo očekivali ozbiljnost i odgovornost.

Ovaj naš časopis donosi što i kako smo radili tijekom ove godine. Bilo je puno uspjeha i lijepih događanja, usprkos svemu. Uživajte u čitanju.

Ipak, blizu je kraj nastave i optimistično gledamo u budućnost. Veselimo se ljetu. Nadamo se kako će sljedeća školska godina biti uobičajena i bez zabrana.

Svima vama želim puno sunčanih dana ispunjenih smijehom i dobrim raspoloženjem!

Vidimo se u rujnu!

Vaša ravnateljica

Zahraa Alhussein, 6.d

Školski list učenika Osnovne škole Pavleka Miškine
Školska godina 2020./2021.

Adresa: Sveti Duh 24, Zagreb

e-mail: pavlekica@os-pmiskine-zg.skole.hr

Redakcija:

Odgovorna urednica: Vesna Vrbanović Jančić, prof.

Uredništvo: Marica Kožul Šimuncić, prof., voditeljica novinarske skupine viših razreda

Stručne suradnice: Zrinka Debeljak, Ivana Plejić Pech i Ita Tissauer Pavičić, prof. hrvatskog jezika, Natalija Stipetić Čus, prof. likovne kulture

Novinari: Ela Zlopaša, 8.a, Leona Ilijaš, 8.a, Jana Boljkovac, 6.c, Sara Mesarek, 6.c

Grafičko oblikovanje: Marija Klokočar, mag. prim. educ.

Naslovnica: Josip Drčec, 5.d

Zadnja stranica: Lukas Gebeleš, 8.b

Nela Damić, 7.a

SADRŽAJ:

Uvodnik	2
Baš smo dobri	4
Tema broja: ČITANJE	8
Putopis	23
8. a	29
8. b	30
8. c	31
Zagreb, Petrinja i potres	32
Slikovnice	35
Strip	36
Literarne stranice	37
Hrvatski jezik	45
Intervju s profesoricom Mijatović	46
Oko nas	47
Enigmatika	51

JESTE LI ZNALI?

Dragi čitatelji Pavleka, evo par zanimljivost za koje možda nikad niste čuli.

Jeste li znali da se duga može pojaviti i po noći? U tim se trenucima naziva moonbow što u prijevodu znači „mjesečeva duga.” Nešto je slabije vidljiva od klasične duge i boje su zagasitije.

Jeste li znali da djeca rastu brže u proljeće nego u bilo koje drugo godišnje doba?

Jeste li znali da se bebe rode s 350 kosti, a kad osoba dosegne zrelu dob ima samo 206 kostiju? Razlog tome je što se neke kosti spajaju i formiraju jedni kost.

Jeste li znali da neki Eskimi koriste hladnjake da spriječe potpuno zamrzavanje hrane?

Jeste li znali da na planetu Uran ljeta i zima traju po 21 godinu?

Jeste li znali da su slonovi jedine životinje koje ne mogu skakati?

Jeste li znali da je Madrid jedini glavni grad u Europi koji nije smješten na rijeci?

Jeste li znali da je najjači mišić u ljudskom tijelu jezik? Sad znamo zašto ga neki neprestano koriste.

Jeste li znali da svaka kap morske vode sadrži približno milijardu atoma zlata? Jedini je problem što su tako siti da ih ne možemo odvojiti od vode.

Jeste li znali da zarez napravljen na kori stabla uvijek ostaje na istoj udaljenosti od zemlje iako stablo neprestano raste?

Patricia Pokrajec, 8.b

BAŠ SMO DOBRI - NATJECANJA 2020./2021.

DRŽAVNA NATJECANJA

Ime i prezime učenika	Ime i prezime mentora	Predmet	Osvojeno mjesto
Marta Demo, 8.r.	Martina Hrdalo, prof.	Latinski jezik	1.
Márton Guzsvány, 5.r.	Jasna Aničić, prof.	Geografija	3.
Marin Damić, 5.r.	Karlo Markić, prof.	Matematika	6.
Željko Đerek, 5.r.	Karlo Markić, prof.	Matematika	9.
Mauro Kritovac, 7.r.	Karlo Markić, prof.	Matematika	4.
Teo Milisavljević, 7.r.	Ita Tissauer Pavičić, prof.	Hrvatski jezik	4.
Lukas Dlačić, 7.r.	Marija Vujica, prof.	Biologija	10.
Lucija Faulend, 6.r.	Ivana Plejić Pech, prof.	LiDraNo	Državna smotra
Eni Brgić, 6.r. Nela Damić, 7.r. Laura Osredečki, 7.r.	Antonija Lešić, prof.	Debata	Državna smotra
Marta Demo, 8.r. Gabrijel Kokot, 8.r. Sara Pobor, 8.r. Andrea Širola, 8.r.	Natalija tipetić Čus, prof.	Građanski odgoj i obrazovanje	Državna smotra

INTERVJU S LATINAŠICOM MARTOM DEMO

Što te je potaknulo da ideš na natjecanje iz latinskog jezika?

Mitologija mi je zabavna i interesantna za čitanje, profesorica mi je draga i znala sam da će nam objema biti drago ako postignem uspjeh na natjecanju.

Je li ti bilo naporno pripremati se?

Trebala sam jako dobro znati gramatiku i često prevoditi tekstove, ali se sada osjećam sigurnije.

Hoće li ti osvojeno prvo mjesto osigurati direktan upis?

Neće, ali ću dobiti nekoliko bodova.

Koju srednju bi voljela upisati?

Voljela bih upisati V. gimnaziju.

Smatraš li da bi više učenika trebalo pohađati nastavu latinskog jezika u osnovnoj školi?

Mislim da bi jer će im biti lakše u srednjoj, a predmet je veoma zanimljiv.

Andrea Širola, 8.c

Naš matematičar **Mauro Kritovac** je nakon državnog natjecanja sudjelovao na **Hrvatskoj juniorskoj matematičkoj olimpijadi**.

Na **Hrvatsku matematičku olimpijadu za kadete** pozvani su i naši izvrsni petaši **Marin Damić, Željko Đerek i Márton Guzsvány**.

ŽUPANIJSKA NATJECANJA

Ime i prezime učenika	Ime i prezime mentora	Predmet	Osvojeno mjesto
Teo Milisavljević, 7.r. Laura Smoljan, 8.r.	Ita Tissauer Pavičić, prof. Marica Kožul Šimunčić, prof.	Hrvatski jezik	6. mjesto 12. mjesto
Márton Guzsavány, 5.r. Marin Damić, 5.r. Željko Đerek, 5.r. Mauro Kritovac, 7.r.	Katarina Turčinov, prof. Karlo Markić, prof. Karlo Markić, prof. Karlo Markić, prof.	Matematika	6. mjesto 1. mjesto 1. mjesto 2. mjesto
Katarina Perić, 8.r. Lucija Starešinić, 8.r. Leona Iljaš, 8.r.	Jasminka Mijatović, prof.	Engleski jezik	8. mjesto 13. mjesto 15. mjesto
Lukas Dlačić, 7.r.	Marija Vujica, prof.	Biologija	3. mjesto
Jana Bulj Husar, 7.r.	Marija Vujica, prof.	Kemija	12. mjesto
Lovro Dakić, 8.r.	Viktor Mihaljević, prof.	Povijest	9. mjesto
Márton Guzsavány, 5.r. Željko Đerek, 5.r. Filip Pogačić, 5.r.	Jasna Aničić, prof.	Geografija	1. mjesto 5. mjesto 12. mjesto
Luka Pobor, 5.r. Luka Šlibar, 6.r. Roko Papić, 7.r. Andrea Širola, 8.r.	Dino Pongrac, prof.	Tehnička kultura	5. mjesto 15. mjesto 4. mjesto 6. mjesto
Luka Pobor, 5.r. Mihael Josipović, 8.r.	Marija Klokočar, prof.	Informatika	6. mjesto 6. mjesto
Marta Demo, 8.r. Sara Pobor, 8.r.	Martina Hrdalo, prof.	Latinski jezik	3. mjesto 9. mjesto
Laura Smoljan, 8.r. Tia Podgornik, 8.r.	Gordana Zatezalo, prof.	Talijanski jezik	7. mjesto 9. mjesto
Nela Damić, 7.r. Laura Osredečki, 7.r. Eni Brgić, 6.r.	Antonija Lešić, prof.	Debata	5. mjesto
Mia Matijević, 7.r.	Natalija Stipetić Čus, prof.	Lidrano	Županijska smotra
Sara Pobor, 8.r. Andrea Širola, 8.r. Marta Demo, 8.r. Gabrijel Kokot, 8.r.	Natalija Stipetić Čus, prof.	Gradanski odgoj i obrazovanje	Županijska smotra

ČESTITAMO!

FOTO GRUPA

Projekt “**FOTOGRAFIJA I MLADI**”, u partnerstvu Muzeja grada Zagreba i Centra za kulturu i informacije Maksimir, održava se od 2010. i svake godine okuplja veliki broj škola sudionica projekta. Ovogodišnja pandemijska tema je **MASKIRANI RAZRED** u sklopu koje su učenici fotografirali prijatelje i nastavnike u školskom okruženju, kao i rodbinu i ljude u svom kvartu koji u ovo vrijeme pandemije „maskirani“ obavljaju svoje dnevne poslove i zadatke.

Stručni žiri odabrao je 3 najbolje učeničke fotografije, a naša učenica

Vita Svilanović, (7.b) osvojila je

1. nagradu s fotografijom „Depresija“.

Vitina mentorica bila je Natalija Stipetić Čus, prof. likovne kulture.

Franka Bandić, 7.b, Maskirani razred

Vita Svilanović, 7.b, Depresija

U 2021. GODINI ČITANJA Dječja knjižnica "M2" pokrenula je fotografski natječaj kojim se željelo potaknuti djecu i mlade na razmišljanje o knjigama i čitanju na pozitivan i neposredan način.

Tema prvog natječaja:

„Moja kućna biblioteka/Moj kutak za čitanje“

MEĐU POBJEDNICIMA I. FOTOGRAF-SKOG NATJEČAJA u Dječjoj knjižnici "M2" s temom „Moja kućna biblioteka/Moj kutak za čitanje“ prema navedenim kategorijama nalazi se i naša učenica

Lana Čukić iz 7.b koja je pod vodstvom mentorice Natalije Stipetić Čus osvojila **1. mjesto u kategoriji OSNOVNA ŠKOLA - VIŠI RAZREDI s fotografijom „Čitam u vrtu.“**

Lana Čukić, 7.b, Čitam u vrtu

Natalija Stipetić Čus, prof.

ONLINE NATJEČAJI UMJESTO SPORTSKIH NATJECANJA

Kako ove pandemijske nastavne godine nisu bila dopuštena ekipna sportska natjecanja, u kojima uvijek sudjelujemo, naši su učenici kroz razne natječeaje i kvizove na daljinu sudjelovali i dobro se zabavili. Cijelu godinu bili su dio projekta „Šetnja oko zemlje“ u kojem se natječu zbrajanjem prijedjenih koraka. Na samom početku izazovne nastavne godine borili smo se za nova računala te smo snimili video pod nazivom „Za školu sretnog lica“ za HEP-ov natječaj "Za naše male genijalce." Sudjelovali su učenici 5.a razreda, a video je nastao u sklopu izvannastavne aktivnosti Filmaši po scenariju profesorica Zrinke Debeljak i Marije Klokočar.

Video je dostupan na Youtubeu:

https://www.youtube.com/watch?v=hsbFK-7cOfw&ab_channel=O%C5%A0PavlekaMiskine

Nakon toga su Filmaši sudjelovali u snimanju kratkog video uratka u sklopu HAK-ovog natječaja "10 Zlatnih pravila u prometu." Video je montirala voditeljica Filmaša Zrinke Debeljak, prof.

Video je dostupan na Youtubeu: https://www.youtube.com/watch?v=sGvs42zq-bM&ab_channel=O%C5%A0PavlekaMiskine

Na kraju nastavne godine nam se osmjehnula sreća i osvojili smo zalihu voća i povrća za sve učenike u Kauflandovom nagradnom natječaju "Kaufland škola voća i povrća."

Zadatak je bio snimiti video na Kauflandovu slavljeničku pjesmu "Dobre stvari su pred nama", s glavnim motivom voća i povrća. Naši vrijedni učenici (1., 3. i 5. r.) i učiteljice su osmislili scenarij videa, glumili, pjevali, žonglirali, crtali, svirali i otplesali svoju priču.

Odličnim uratkom po scenariju Zrinke Debeljak, prof. naša je škola izabrana kao jedna od 42 škole koja je osvojila cjelogodišnju zalihu voća i povrća za sve učenike!

Video je dostupan na Youtubeu:

https://www.youtube.com/watch?v=ycTGwIVX0vI&t=66s&ab_channel=KauflandHrvatska

TEMA BROJA: ČITANJE

GODINA ČITANJA

Vlada Republike Hrvatske na sjednici 30. prosinca 2020. podržala je prijedlog Ministarstva kulture i medija da se 2021. proglasi Godinom čitanja. Zbog pandemije i smanjenja mogućnosti organizacije i sudjelovanja u kulturnim događajima čitanje bi moglo priskrbiti više pozornosti. Čitanje izravno i neizravno utječe na poboljšanje kvalitete života što nam je u ovim trenutcima iznimno potrebno. Godina čitanja obilježavat će se različitim aktivnostima, dodjelom nagrada za najbolju knjižaru, objavit će se natječaj za najbolju video najavu knjige za učenike osnovnih i srednjih škola, proglasit će se “ambasadori čitanja”, organizirati međunarodna konferencija o čitanju, dodijelit će se nagrada mladima za književnost, organizirati „Mala noć čitanja” i puno više. Ministarstvo kulture i medija i drugi sudionici u kulturi redovno provode akcije u cilju promocije knjige i čitanja. Tijekom ove godine čitanje će dobiti dodatnu vidljivost.

Sara Mesarek, 6.c

NOĆ KNJIGE

U petak, 23.4.2021. održana je jubilarna 10. Noć knjige. S više od 1100 događanja i prodajnih akcija u 233 grada i mjesta širom Hrvatske, potvrdila je status najmasovnije domaće kulturne manifestacije. U godini obilježenoj složenom epidemiološkom situacijom tema „Ljekovita moć knjige“ pokazala se kao dobar poticaj za kreativno promišljanje o ulozi knjige i vrijednosti čitanja.

SVJETSKI DAN KNJIGE

Dana 23. travnja obilježava se Svjetski dan knjige i autorskih prava, proglašen 1995. na Glavnoj skupštini UNESCO-a, kao simbolični datum u svjetskoj književnosti jer su toga dana 1616. umrli Miguel de Cervantes, William Shakespeare i Inca Garcilaso de la Vega.

Dana 22. travnja obilježava se Dan hrvatske knjige odlukom Sabora Republike Hrvatske od 1996. godine, u spomen na Marka Marulića koji je toga datuma 1501. godine dovršio *Juditu*.

Leona Ilijaš, 8.a

Irma Zaninović, 3.c

KAKO ČITAMO?

Čitanje je proces usvajanja i shvaćanja značenja iz pisanih tekstova.

Organi koji sudjeluju u procesu čitanja (gledanja) su: oko, vidni živac i područje u moždanoj kori. Oči su parni osjetni organ, reagiraju na svjetlosne podražaje te ih pretvaraju u živčane impulse. Živčani impulsi u oku čine sliku koja je umanjena i obrnuta. Vidni živac provodi živčane impulse iz oka do područja u moždanoj kori gdje se slike ispravljaju i spajaju u trodimenzionalnu sliku. Centar za čitanje nalazi se na lijevoj strani velikog mozga. Istraživanja pokazuju da su područja mozga koja koristimo pri čitanju ista područja koja su uključena i pri govoru i razumijevanju.

Okom gledamo, a mozgom vidimo, odnosno čitamo.

DOBROBITI ČITANJA

Knjige usrećuju ljude i potiču kreativnost.

Ljudi koji redovno čitaju knjige poboljšavaju rad mozga i pamćenje. Za vrijeme čitanja pratimo radnju, zamišljamo likove, krajolike, zvukove, mirise i okuse.

Svakodnevnim čitanjem saznajemo nešto novo te proširujemo svoje znanje. Također proširujemo svoj rječnik, govorimo tečnije i profesionalnije.

Čitanje potiče stvaranje bijele tvari u mozgu, a što redovitijim čitanjem ljudi lakše vizualiziraju i brže razmišljaju.

Smanjuje se rizik od Alzheimerove bolesti i demencije, veze između živčanih stanica neće toliko slabjeti.

Čitanje, također, potiče empatiju, redoviti čitatelji imaju više suosjećanja te bolje shvaćaju tuđe emocije i razmišljanja.

Čitanje čovjeku daje drugačiji pogled na svijet te je dobro za svakidašnje „treniranje“ mozga.

Ela Zlopaša, 8.a

JEŽEVA KUĆICA U 1. D

Ena Buhin

Gabriela Bakmaz

ZAŠTO JE ČITANJE DOBRO?

Razvija maštu.

Razvija kritično razmišljanje.

Poboljšava koncentraciju.

Motivira.

Potiče kreativnost.

Obogaćuje naše znanje.

Kvalitetan hobi.

Pristupačna zabava.

Smanjuje stres.

Dobro za kvalitetan san.

Leona Ilijaš, 8.a

Konstantin Kozakijević

KAKO VIŠE ČITATI?

Čitate li dovoljno? Čitate li samo lektire ili nešto više? Čitate li samo ako morate ili svojevlasno? Slijedi nekoliko savjeta kako čitati više?

Odredite raspored čitanja, vrijeme čitanja te doba dana. Odredite broj stranica koje ćete pročitati dnevno.

Pronađite i istražite knjigu koju želite čitati. Čitajte o nečemu što vas zanima.

Čitajte u miru. Uklonite predmete koji vas ometaju. Ne razmišljajte ni o čemu drugome.

Nosite knjigu sa sobom. Kada imate vremena, čitajte je.

Pronađite partnera za čitanje. Razgovarajte o knjigama koje ste pročitali. Podijelite svoja mišljenja o knjizi.

Čitanje nije obveza. Uživaj u njemu, to ti ne smije biti teret. Ne moraš čitati puno, čitaj kvalitetno i s razumijevanjem.

Ela Zlopaša, 8.a

ČITAČI IZ PAVLEKICE

U Pavlekici mnogo je učenika i profesora, zaljubljenika u čitanje, a njihovi dojmovi možda i vas privuku u čaroban svijet knjiga.

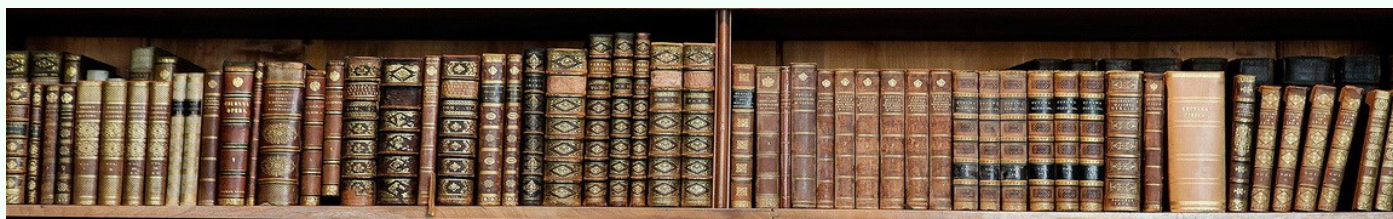
Čitam zato što tako ponavljam hrvatski pravopis i znam primijetiti grešku u tuđim ili vlastitim književnim djelima. Također čitam iz zabave, ovisi o tome koja je tema knjige.

Volim čitanje zato što me potiče na razmišljanje i stvaranje vlastitih priča i svjetova te tako dobivam osjećaj zadovoljstva čak i u najtežim vremenima.

Čitanje sam zavolio još od malih nogu jer mi je baka uvijek voljela čitati priče prije spavanja. Knjige koje mi je čitala nisu bile kratke pričice poput bajke braće Grimm ili Ezopovih basni, već je uvijek voljela čitati opširne i zanimljive knjige poput Hobbita, Kepeca, Harryja Pottera, Usamljenog Vuka (ili Vučjaka ne sjećam se imena) i još puno drugih.

Top 5 pročitanih knjiga: „Hobbit“ Johna Ronald Reuel Tolkiena, „Kepec“, „Pustolovine Sherlocka Holmesa“ Arthura Conana Doylea, „Don Quijote“ Miguela de Cervantesa, „20000 milja pod morem“ Julesa Vernea.

Aleksandar Trajčević, 8.b

Čitanje me opušta. To je nešto u čemu uživam i čemu se radujem.

Čitajući knjige raznovrsnih autora upoznajem različite svjetove - kulture, razmišljanja, stavove, prošlosti, stilove pisanja i osobnosti.

Dok čitam, često suosjećam s glavnim likom. Uvijek pronađem nekoliko zajedničkih osobina ili problema koje imamo glavni lik i ja. Čitanjem otputujem u svoj svijet i pobjegnem od realnosti.

Zavoljela sam čitanje zbog mame i sestre. One su mi prenijele ljubav prema čitanju. Ljeti bi na plaži čitale knjigu i poslije razgovarale i prepričavale pročitane knjige. To mi je uvijek bio najzanimljiviji dio.

Zbog toga sam i ja dobila želju za čitanjem.

Top 5 pročitanih knjiga: „Greška u našim zvijezdama“, John Green. „Čudo“, J. Palacio. „Sve, baš sve“, Nicola Yoon. „Povratak“, Victoria Hislop. „Ova djevojka je drukčija“, J.J. Johnson.

Marta Beganović, 8.a

Čitam jer me opušta i ponekad zabavlja. Volim čitanje jer su knjige dosta zanimljive i uzbudljive, a odmor su od ekrana. Ne znam kako sam zavoljela čitanje, ali su mi roditelji odmalena kupovali knjige i poticali me da čitam. Top 5 pročitanih knjiga: „Male žene“, Louisa May Alcott; Serijal „Igre gladi“, Suzanne Collins; Serijal „Ivy Pocket“, Caleb Krisp; „Gregov dnevnik“, Jeff Kinney; Knjige Davida Walliamsa, a pogotovo „Banditska bakica“ i „Zla zubarica.“

Jana Boljkovac, 6.c

Čitam zato što me to usređuje. Mogu raditi nešto što mi se zapravo sviđa bez osjećaja da radim nešto loše. Na primjer kada koristim mobitel, uživam u tome, ali se osjećam krivo zato što radim nešto bez veze. Plus neke knjige su vrlo zanimljive i mogu naučiti puno iz njih. Sviđa mi se kada s nekim mogu podijeliti ljubav prema čitanju.. Pogotovo kada nam se sviđa ista vrsta priča. Onda možemo jedan drugome preporučivati knjige i raspravljati o onima koje smo oboje pročitali.

Kada čitam, imam osjećaj da sam u drugom svijetu, u svijetu knjige. Čitanje mi odmiče misli od problema. Zapravo mi daje mogućnost da zamislim svoj svijet u koji mogu "otići" kada mi je jako stresno. Tako da čak i kada nemam knjigu koju čitam mogu imati taj osjećaj da sam pobjegla od problema. Volim otkrivati nove riječi i koristiti ih kada raspravljam. Volim što mi čitanje proširuje maštu.

Rekla bih da sam tek nedavno zavoljela čitanje ovoliko koliko ga volim danas. Prije nisam toliko čitala, ali sam ga svejedno voljela. Nije mi smetalo ili bilo dosadno. Zavoljela sam čitanje zato što mi daje mogućnost da proširim maštu i rječnik što mi je uvijek bilo važno.

Top 5 pročitanih knjiga:

„Igre gladi“, Suzanne Collins; „Balada pjevica i zmija“, Suzanne Collins; „Harry Potter i princ miješane krvi“, J. K. Rowling; „Duh u močvari“, Anto Gardaš; „Blizanke“, Erich Kästner.

Sara Mesarek, 6.c

Čitam jer je najbolje provoditi vrijeme čitajući knjige. Zanimljivo je zamišljati sve pjesničke slike kako se stvaraju oko mene i jer mogu proširiti svoj vokabular.

Kada sam posuđivala knjige za lektiru, često sam vidjela zanimljive knjige u knjižnici te sam ih počela posuđivati. Kako sam sve češće i češće bila u knjižnici, počela sam posuđivati i čitati sve više knjiga, čak ih i kupovati.

Top 5 pročitanih knjiga: „Warrior Cats“, Erin Hunter; „Zamjena tinte“, Melissa Marr; „Opako ljupki“ Melissa Marr; „Krhka vječnost“; Melissa Marr; „Land of the Lustrous“, Haruko Ichikawa.

(PS. čitam knjige na hrvatskom i engleskom jeziku, najčešće čitam fantaziju, npr. „Harry Potter i Gospodar Prstenova“)

Patricia Pokrajec, 8.b

Učenice 6.c uvijek pronadaju vremena za dobru knjigu. Sara Mesarek, Ana Vukosavić i Helena Medunić Veljanovski

ŠTO VOLE ČITATI NAŠI PROFESORI?

Što čitate u slobodno vrijeme?

Prof. Marić: „U posljednje vrijeme, uglavnom stručnu literaturu vezanu uz glazbu i rad s djecom.“

Prof. Miletić: „U slobodno vrijeme najčešće čitam romane koji me opuštaju.“

Prof. Klokočar: U osnovnoj školi uvijek sam čitala Harryja Pottera, u srednjoj školi krimiče te Twilight, na fakultetu štivo koje je bilo isključivo za fakultet, a kada sam počela raditi, čitala sam romane po preporuci kolegica.“

Prof. Brekalo: „Uglavnom čitam putopise, biografije, kratke pripovijetke, ponekad romane i časopise „Lider“ i „National Geographic.“

Prof. Pongrac: „U slobodno vrijeme čitam stripove, knjige ili stručnu literaturu vezanu uz fiziku ili tehniku.“

Koji žanr volite čitati?

Prof. Marić: „Napete krimiče, ponekad i fantastiku. Već imam hrpicu za ljeto autorice Harryja Pottera, pod pseudonimom je pisala za odrasle.“

Prof. Miletić: „Volim romane kao i stručnu religiozno-pedagošku literaturu.“

Prof. Klokočar: „Nemam određeni žanr.“

Prof. Brekalo: „Sve ovisi o mome raspoloženju. Zanimljiva mi je povijesna, psihološka, znanstveni i ljubavna tematika. Ne volim SF.“

Prof. Pongrac: „Volim znanstvenu fantastiku, pustolovine, fantastične i kriminalističke romane.“

Koja Vam je najbolja knjiga?

Prof. Marić: „To je jako teško reći. „Ime ruže“, „Muzej nevinosti“, „Kontrapunkt“, „Igra staklenim perlama...“

Prof. Miletić: „Knjige Janka Matka su mi vrlo drage i pročitala sam ih puno. Piše na temelju stvarnih događaja, to su pučki romani o hrvatskom narodu.“

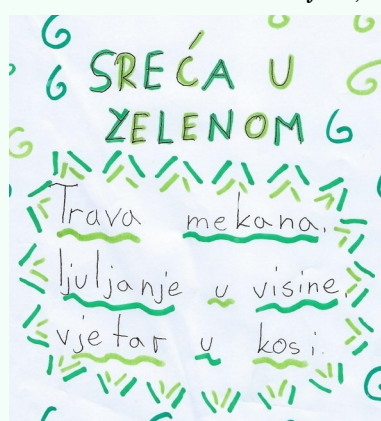
Prof. Klokočar: „Najbolja knjiga u zadnjih godinu dana mi je „Propuh, papuče i punica“ (Cody McClain Brown), a ima i nastavak „Hrvatska uzvraća udarac.“

Prof. Brekalo: „Definitivno psihološki roman „Zločin i kazna“, genijalni Dostojevski, djelo must have.“

Prof. Pongrac: „Na ovo pitanje mi je jako teško odgovoriti. Ali definitivno mojih top par knjiga su: „Gospodar prstenova“, „Da Vinci je kod“, „Anđeli i demoni“, „Inferno“ (Dan Brown), „Vodič kroz galaksiju za autostopere“ i Orwellova „Životinjska farma.“

Ema Bušljeta, 5.d

Lucija Čepo, 5.d

Gloria Ellen Somek, 6.a

Sjećate li se prve pročitane knjige i prve knjige?

Prof. Marić: „Sjećam se da sam obožavala slikovnice (još u Parizu, na francuskom, postojao je cijeli serijal kod nas preveden kao „Maja mala domaćica“, „Maja na selu“, „Maja u cirkusu“...). Prva prava knjiga bila je Ezopove „Basne“ ili neka iz biblioteke Vjeverica; možda „Bajke braće Grimm.“

Prof. Miletić: „Prva knjiga bila mi je slikovnica, „Snjeguljica“, a prva pročitana, koliko se sjećam, bila je „Ježeva kućica“ Branka Ćopića.“

Prof. Klokočar: „Moja prva knjiga bila je „Crvenkapica“, bila je drvena, znala sam ju napamet.“

Prof. Brekalo: „Knjiga „Bambi“. Plakala sam danima.“

Prof. Pongrac: „Iskreno, prva knjiga koju mi je netko čitao je vjerojatno bila neka bajka (vjerojatno braće Grimm), a prva knjiga koju sam ja pročitao je vjerojatno bila jedna iz Disneyeve kolekcije "Priče za svaki dan" koje još dan danas čuvam.“

Koja knjiga je na Vas ostavila poseban dojam i zašto?

Prof. Marić: „Više njih sigurno. Posebno velik dojam ostavila je jedna mala knjižica koju sam pročitala jer ju je u srednjoj školi spomenuo profesor filozofije, bila je šokantna....o rijeci u koju svi bacaju smeće, no u prenesenom značenju...“

Prof. Miletić: Knjiga „Ispovijesti“, remek-djelo duhovne književnosti, ostavila je snažan dojam na mene zato što govori o iskustvu obraćenja i borbe s duhovnim pitanjima koja su uvijek pobuđivala rasprave.“

Prof. Klokočar: „Knjiga koja je na mene ostavila poseban dojam bila je „Hajdi“ koju sam pročitala za lektiru u osnovnoj školi.“

Prof. Brekalo: „Spomenuti roman „Zločin i kazna.“ Odlična psihološka analiza likova. Dostojevski je prije 150 godina otvorio neke teme o kojima danas i dalje raspravljamo. Romani „Ana Karenjina“, „Madame Bovary“ na isti način, izvrsni prikazi žena koje su spremne boriti se za ono sto žele.“

Prof. Pongrac: „Pa jako puno knjiga je ostavilo poseban dojam na mene, ali ako bih morao izdvojiti prvu koja je ostavila dojam, mislim da je to bila "Duh u močvari" jer se radnja odvija zimi (moje omiljeno godišnje doba) i uključuje spašavanje životinja, borbu protiv nepravde i slično.“

Postoji li knjiga nakon koje ste zavoljeli čitanje, knjiga koja Vam je pokazala svu čar pisanoga štiva?

Prof. Marić: „Ne mogu se sjetiti niti izdvojiti neku...“

Prof. Miletić: „Volim čitati romane hrvatskih pisaca, a knjige sam zavoljela još kao osnovnoškolka jer smo imali bogatu župnu knjižnicu.“

Prof. Klokočar: „To je bio „Harry Potter“, svaki dan svi bi prepričavali jedni drugima dijelove knjige, svi smo ga čitali, bio nam je glavna tema.“

Prof. Brekalo: „Spomenuti roman „Zločin i kazna.“

Prof. Pongrac: „Zavolio sam čitanje jako rano tako da se ne mogu sjetiti koja je točno bila knjiga zbog koje sam zavolio čitanje. Otkad sam naučio čitati, uvijek bih za rođendan i Božić dobio neku novu knjigu, ali sjećam se da sam u prvom razredu (ili čak vrtiću) dobio za Božić jednu koja se zove „Velika ilustrirana dječja enciklopedija“, bila je toliko teška da sam je jedva mogao držati u rukama, ali se sjećam da je nisam ispuštao iz ruku i kamo god bih išao, ta je knjiga išla sa mnom. Moguće čak da je ta knjiga imala velikog utjecaja na to da zavolim prirodne znanosti i tehniku.“

Sara Glušac, 5.a

Postoji li neka knjiga koju biste preporučili učenicima Pavlekice?

Prof. Marić: „Ovisi za koji uzrast. Ne znam što je trenutno za lektiru, no zadnji popis koji sam vidjela mi se učinio jako dobar!“

Prof. Miletić: „Pavlekima preporučam knjigu „Bog u metrou“ Golberta Le Mouela.“

Prof. Klokočar: „Od krimi knjiga preporučila bih knjigu „Suša“ spisateljice Jane Harper.“

Prof. Brekalo: „Učenicima bih preporučila da pročitaju „Kradljivicu knjiga, Pax,“ ali i putopis Davora Rostuhara “

Prof. Pongrac: „Iskreno, u današnje vrijeme kad djeca sve manje čitaju knjige, mogu preporučiti da čitate što god. Bitno da čitate!“

Leona Ilijaš i Ela Zlopaša, 8.a

KNJIŽNICA

Knjižnica je mjesto gdje se čuvaju knjige, ali i puno više. Zadaća svake knjižnice je biranje, prikupljanje, stručno obrađivanje, pohranjivanje. Ona zaštićuje, priprema i daje knjige na korištenje. Knjižnice se prema sadržaju dijele na opće i specijalne, a prema namjeni i korištenju na privatne i javne. U knjižnicu idemo kako bismo mogli posuditi knjigu i uživati u njoj bez da je kupimo. Tamo možemo čitati, učiti, istraživati, pronaći mir i tišinu koja nam nekad treba. Knjižnica može biti utočište od grube stvarnosti. Odlazak u knjižnicu i posuđivanje knjige znači da možemo ući u drugi svijet knjige. Kada pročitamo knjigu, vidimo zamišljeni svijet drugih i taj svijet nam možda pomogne da osmislimo svoj. Možemo osmisliti svijet u kojem nema briga, u kojem možemo raditi što želimo, u kojem postoje stvorenja kakva bi bilo teško zamisliti. U taj svijet možemo pobjeći kada nam je teško i maknuti se od pravog svijeta i problema. Za mene je to knjižnica i jako mi puno znači. Volim imati mogućnost osmisliti svoj svijet, moći pobjeći u maštu.

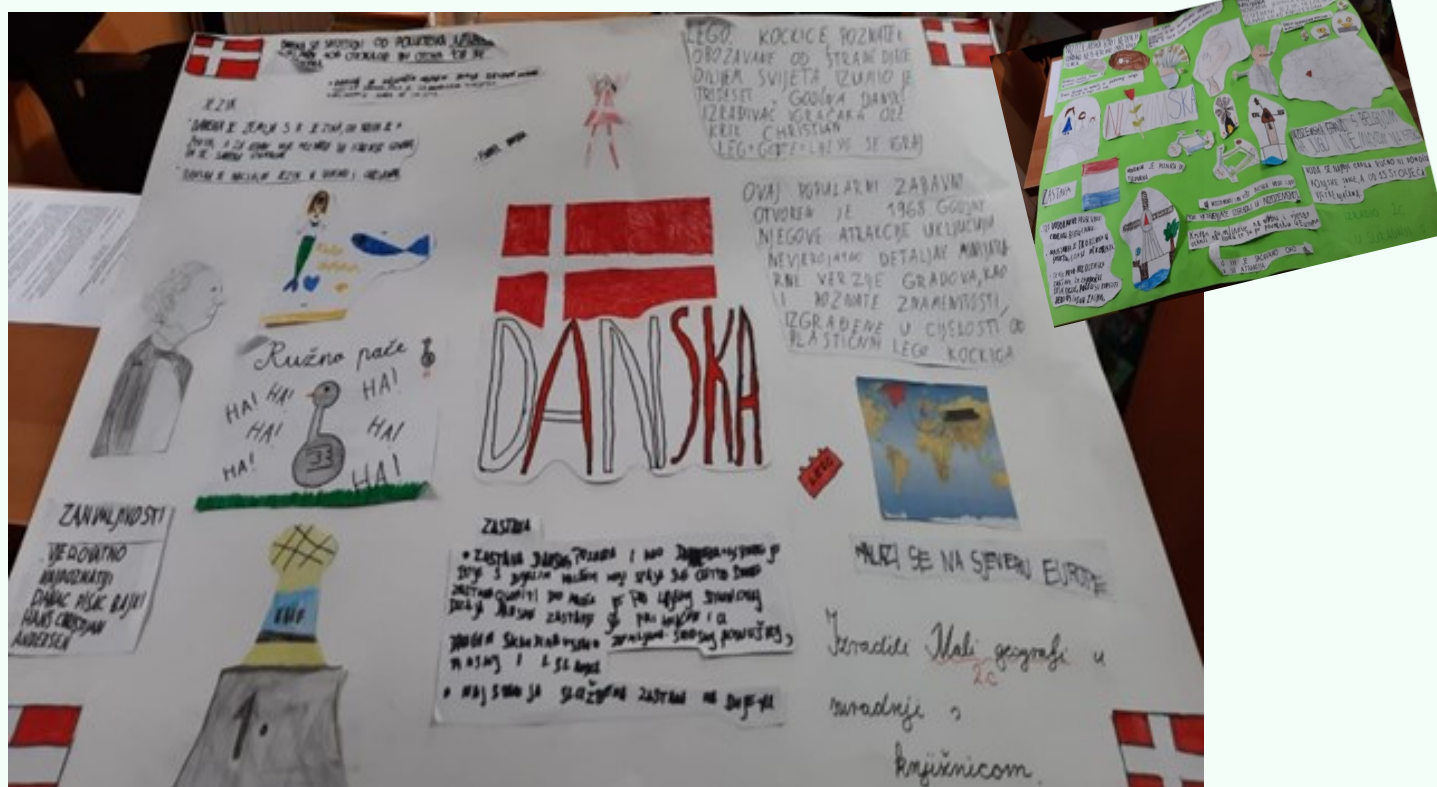
Sara Mesarek, 6.c

MALI GEOGRAFI 2. c I SURADNJA S KNJIŽNICOM

Mali geografi jednom tjedno putuju u neku zemlju Europe – listaju knjige o toj zemlji, razgovaraju o njoj, gledaju filmić te na temelju toga rade plakat.

2.c je, također, po s kupinama, čitao knjige koje liječe, što je tema ovogodišnje Noći knjige te izradio stripove.

Kristina Filipović, učiteljica

NAJDRAŽI JUNACI KNJIŽEVNIH DJELA

Čitajući knjige identificiramo se s junacima naših najdražih romana, bajki, slikovnica...neki od njih postaju naši omiljeni književni likovi, naši heroji koji mogu sve ono što mi ne možemo. Mnogo od njih možemo naučiti, a iz njihovih postupaka možemo bolje i potpunije sagledati svoje. Književni likovi mogu biti naši putokazi u novim potragama za zanimljivim književnim sadržajima i junacima.

Ivana Plejić Pech, prof. hrvatskoga jezika

Moj najdraži lik iz romana je *Tom Gates*. On je nizak, ima smeđu kosu i mrzi svoje školske fotografije baš poput mene. Lukav je, pametan i smiješan. Voli glazbu i ima svoj vlastiti bend koji se zove „Psi zombiji.“ Napisao je hit *Delia je munjena*, pjesmu o svojoj starijoj sestri. Najbolji prijatelj mu je Derek s kojim svira u bendu i zaljubljen je u Amy koja ga u početku ignorira, ali ga na kraju romana *Moj savršeni svijet* simpatizira. Tom ide u 5.f razred i prema svima se odnosi ironično, čak i prema samome sebi. Osim svirke koju voli, obožava crtati i sve o čemu razmišlja prikazuje crtežima. Često se zabavlja, voli šale i veliki je obožavatelj benda *3FACE*. Najviše u razredu mrzi Marcusa koji ga stalno nervira i uvijek mu pronalazi mane. Njegova najdraža hrana su karamel vafle, a toliko ih voli da se često prejeda. Genijalan je u smišljanju isprika za domaće radove da se pitam kako mu to uspijeva. Zanimljiv je jako i zabavan i jedva čekam pročitati novi nastavak serijala o Tomu Gatesu!

Krunoslav Martić, 5.d

Tomov tata iz romana *Tom Gates – Moj savršeni svijet* oduševljava me više od Toma, glavnog junaka romana. Jako je smiješan i uvijek sramoti sve članove obitelji. Tom ne voli ići s njim nekamo zato što ima loše šale i odijeva se sramotno, ali zato voli s njim jesti karamel-vafle u njegovoj kolibi (radnom mjestu) u vrtu. Mama i Delia, Tomova sestra, ne znaju za to pa Tom i njegov tata ih jedu potajno. Njegov tata ne shvaća da ga posramljuje u različitim situacijama i zato nastavlja to raditi i smiješno se odijevati. Tom mu je puno puta rekao da ga je sram, ali njegov tata to ne razumije i uvijek misli da Tom govori besmislice. Delia nije htjela da njezini roditelji upoznaju i saznaju za njezinog dečka zato što nije željela da ju tata pred dečkom posrami svojim stilom odijevanja i da dečko primijeti kako su im roditelji čudni. Mama pokušava natjerati tatu da odjene nešto normalno i prikladno, a ne nešto ludo u različitim bojama. Tomov tata ima brata Kevina kojeg ne voli posjećivati zato što uvijek na njegov račun pravi uvredljive šale i bezobrazno se prema njemu ponaša. Kada je Tom bio ljut na svog tatu, tata mu je kupio karte za koncert *3FACE*, Tomov najdraži bend, i zato mislim da je Tomov tata jako dobar i drag, ali voli se ludo i neopterećeno odijevati. Brine se za obitelj i ne želi da se netko u obitelji osjeća loše pa što onda ako se otkvaćeno odijeva?!

Marija Perković, 5.d

Kada sam bila mlada, jako sam voljela da mi čitaju bajke, najčešće navečer, prije spavanja jer bez bajke ne bih mogla zaspati. Sada, iako sam starija, čitam ih sama, a oduvijek mi je najdraža bajka „Ružno pače“ Hansa Christiana Andersena. Predivna je to bajka o nevoljama i patnjama maloga labuda koji se greškom izlegao u pačjem gnijezdu. Njegovi problemi postoje samo zato što se rodio drukčiji. Zbog toga su ga vrijeđali i tukli pa je napustio pačje pleme. Mali labud je moj najdraži lik iz književnog djela jer mi ga je uvijek bilo žao i bilo mi je tužno što se uvijek prilagođavao većini koja nije obraćala pažnju na ljudske vrijednosti, već samo na fizički izgled. Ako je netko drukčiji od nas, izgledom ili financijskim mogućnostima, to ne znači da je loša osoba. Važno je njegovo srce. Ružno pače izraslo je u prekrasnog bijelog labuda. Nakon što je dugo bio odbačen i nevoljen, pronašao je sebi slične i mogao je biti sretan do kraja života.

Alaa Alhussein, 6.b

Lana Devčić, 1.d

Moj najdraži književni lik je *Pinocchio* iz istoimene priče o drvenom lutku koji će se pretvoriti u pravog dječaka. Drvenog lutka izradio je Geppetto koji je usrećio puno ljudi pa ga je Vila odlučila nagraditi za dobra djela i oživjeti njegova lutka. Vila je obećala Pinocchiju da ako bude dobar, poslušan i iskren, postat će pravi, pravcati dječak. Njegovu transformaciju pratimo kroz mnogobrojne avanture i nevolje u koje upada, ali se uz pomoć cvrčka iz njih izvuče. Cvrčak je nešto kao njegova savjest, pomaže mu da nauči razliku između dobra i zla. Najzabavnije mi je bilo što bi Pinocchiju, svaki put kada bi slagao, narastao nos za kaznu sve dok nije postao odgovoran. Nos se smanjio tek kada bi se iskreno pokajao za sve laži i nepodopštine. No nije mi zato najdraži lik, nego zato što je naučio vrijednost rada i još važnije - obitelji koja ga bezuvjetno voli. Pinocchio nas podučava da će zlo biti kažnjeno, a dobrota, marljivost i nesebičnost nemaju granica.

Zahraa Alhussesein, 6.d

Volim čitati serijal romana o Harryju Potteru. Ne sjećam se koliko sam puta pročitala cijeli serijal, valjda najmanje dva puta. Najdraži lik iz cijelog serijala mi je *Hermione Granger*. Ona je jedan od glavnih likova serijala uz Harryja i Rona. Većina ljudi vidi Hermione kao vrlo pametnu djevojčicu koja je postala prijateljica najpopularniji najbolje ocjene iz svih predmeta i ne želi biti izbačena iz škole) i pomogla prijateljima i obitelji. Pravi se bezbrižna, ali zapravo brine o obrazovanju svojih prijatelja i često im daje prepisivati zadaću. Misli da je najbolja u svemu i zapravo je spasila Harryja u romanu „Harry Potter i Princ miješane krvi“, tako da mu je oduzela udžbenik koji je imao bilješke za opasne čarolije. Ponekad je to što ne sluša ostale loše jer je u romanu „Harry Potter i zatočenik Azkabana“ oduzela Harryju metlu i predala je profesoricu iz preobrazbe misleći da je ukleti dar Siriusa Blacka, Harryjevog kuma, za kojega je tom trenutku, kao i svi, mislila da je zao. To je dovelo do velike svađe. Nisu razgovarali danima, sve dok im Hagrid, također učitelj u školi, nije rekao da je ona veoma pogođena njihovim ponašanjem i da bi joj trebali oprostiti. arnijem dječaku u školi, „dječaku koji je preživio“, ali ona je mnogo više od toga. Mnogo ljudi ne vidi njezinu požrtvovnost, ljubav prema prijateljima i pažnju. Požrtvovna je jer bi prije stala ispred svojih ciljeva (želi Hermione Granger ima mnogo vrlina, ali sam joj navela i neke mane jer, naravno, nitko nije savršen. Veoma je utjecala na mene prošle godine i zbog njezina lika sam više čitala i učila.

Martina Tomašević, 6. b

Leona Ilijaš, 8.a

Najdraži lik iz književnog djela - serijala o Harryju Potteru mi je *Sirius Black*. On je bio kum Harryju Potteru i najbolji prijatelj njegovog oca (Jamesa Pottera). Uvijek mi je bio najdraži jer je brižan i bori se za svoje prijatelje. Svi u njegovoj obitelji su bili u kući *Slytherin*, ali on je bio *Gryffindor*. Dijelio je sobu s Remusom, Jamesom i Peterom.

Sirius je imao dugu crnu kosu i srebrne oči. Nije bio jako visok, a ni jako nizak. Nikada nije točno nosio uniformu, uvijek je nešto bilo malo krivo. Nikada nije učio, ali je dobivao dobre ocjene. Postao je animagus već s petnaest ili šesnaest godina. James, Peter i on su se pretvorili u animaguse zbog njihovog prijatelja Remusa, koji je bio vukodlak. Najdraži profesor mu je bila profesorica McGonagall. Nakon što je završio Hogwarts, borio se u ratu protiv Voldemorta i Death Eatera. Oko 1980. godine Voldemort je ubio Harryjeve roditelje, Jamesa i Lily. Sirius je došao u njihovu kuću (gdje su umrli) i vidio je Harryja kako plače i mrtva tijela Jamesa i Lily. Zato je čarobnjačka policija mislila da je on rekao Voldemortu gdje žive i pomogao s ubojstvom. On to naravno nije napravio, nego Petter Pettigrew. Odveli su ga u Azkaban i tamo je proveo oko dvanaest godina. Azkaban je najveći i najstrašniji zatvor u čarobnjačkom svijetu. Nitko nije prije Siriusa uspio pobjeći iz njega. On je pobjegao tako da se pretvorio u svog animagusa, velikog crnog psa kad je čuo da se Voldemort vraća. Preplivao je preko mora do kopna i išao do Hogwartsa. Brinuo se za Harryja jer je znao da ga Voldemort želi ubiti. Taj scenarij mi se sviđa jer pokazuje koliko voli Harryja. Nažalost, Bellatrix ga je ubila tek dvije godine nakon što je izašao iz Azkabana. Ubila ga je s kletvom Avada kedavra.

Čim sam prvi put upoznala taj lik, postao mi je najbolji lik ikada. Njegov karakter mi je jako zabavan i puno toga sam naučila iz njegovih postupaka. Naučio me da se uvijek moram brinuti za svoje prijatelje i čuvati ih. Iako ima jednu od najtragičnijih priča, i dalje je nekako uvijek sretan. Zato mi je najdraži lik sada i zauvijek će biti!

Mara Hanžek, 6.a

Obožavam belgijskog detektiva Herculea Poirota! Autorica kriminalističkih priča „Istrage detektiva Poirota“ je poznata engleska spisateljica Agata Christie. Teme istraga detektiva Poirota su ubojstva i otmice. Belgijski detektiv *Hercule Poirot* mi je i najsličniji lik iz književnog djela zato što imamo mnogo toga zajedničkog. Obojica smo znatizeljni, pristojni, pedantni, volimo razmišljati, brzo pronalazimo zaključke, ali nismo baš za akciju. Poirot mi je osobito drag zato što sve što nosi i odijeva mora biti čisto i ugladeno, a kamo god ide nosi crni štap sa srebrnim labudom na vrhu. Na njemu mi je najsimpatičnije to što ima malo zalizane kose na glavi koju najčešće prekriva šešinom kao i njegovi lijepo podrezani brčići. Hercule Poirot najčešće slučajeve rješava u svojem naslonjaču rekonstruirajući sve događaje koji su mu bili sumnjivi. Iako je nestvaran lik, često ga zamišljam stvarnim i sanjam priliku da ga upoznam jer je on jedan od mojih idola!

Luka Šlibar, 6.a

Iako nije lik iz književnog djela, već stripa, lik *Batmana* me trajno inspirira. Batman je bogataš Bruce Wayne koji je napravio svoje oklopno odijelo da se može boriti protiv zločina, nepravde i da osveti smrt svojih roditelja, a prvi puta se pojavio u stripu sredinom 20. stoljeća. Gubitak roditelja na njemu je ostavio ogroman ožiljak i želju za pobjedom dobra nad zlom. Odrastao je uz svog batlera Alfreda koji ga je odgojio i brinuo o njemu. Bruce se izolirao od ljudi, naporno je vježbao i radio na svojem odijelu. Odijelo je napravljeno od crne tkanine otporne na vatru i kevlarских ploča otpornih na metke. Ima ogroman plašt od čvrste tkanine od koje se prave padobrani i zato može letjeti. Maska je čvrsta i u njoj se nalazi radio, mali sustav za komunikaciju i uređaj koji mu glas čini dubljim i strašnjim. Bruce je napravio snažno oklopno odijelo da se fizički može boriti, a maska i simbol šišmiša predstavljaju simbol koji ljudima daje nadu i snagu u borbi protiv korupcije i zločina. Jednom je rekao slugi Alfredu: „Svatko može biti Batman, no maska je simbol nade, snage i borbe protiv nepravde.“ Mene je ta rečenica potaknula na razmišljanje. Bruce se bojao šišmiša, no naučio se boriti sa strahovima i koristiti ih da uplaši svoje neprijatelje. Zbog njega sam se naučio boriti s vlastitim strahovima i naučio sam da nije potrebno oklopno odijelo za borbu protiv nepravde, zločina i korupcije. Potrebna je nada da će pobijediti dobro!

Fran Glavaš, 6.a

LEKTIRA U 3. a NA MALO DRUGAČIJI NAČIN

Najzanimljivija lektira mi je bila „Čudnovate zgrade šegrta Hlapića.“ Bila je to lektira iz vrećice. Svi smo donijeli vrećicu u kojoj je 5 predmeta i objasnili smo kako su ti predmeti povezani s pričom.

Filip Jurjević

Najdraža lektira u 3. razredu mi je „Ezopove basne.“ Trebali smo pročitati 10 basni i napisati zadatke vezane uz dvije basne. Kada smo pročitali, trebali smo sami ili u paru napraviti kazalište (izabrati jednu basnu i prikazati je u obliku igrokaza). Bilo mi je zanimljivo jer su bile kratke i zanimljive, a svaka basna je imala pouku.

Eva Oštarčević

Meni se jako sviđjala knjiga „Dnevnik Pauline P.“ jer smo odgovarali na pitanja u krug (pizza lektira). Bilo je jako zanimljivo jer je Paulina moj vršnjak i jer je jako nestašna djevojčica.

Marin Grgić

Petar Hrženjak

O LEKTIRI

Djelo za cjeloživotno čitanje, odnosno lektiru, čitamo svaki mjesec, svake godine našega školovanja. Ona je dio „kulture.“ Ona nam, barem neki dijelovi knjige, ostanu u sjećanju za cijeli život. Njome proširujemo vokabular, učimo značenja novih riječi i riječi drugoga dijalekta. Čitanjem lektira u školi privikavamo se na čitanje i drugih knjiga koje nisu obvezne za čitanje, učimo kako čitati i kako čitanje uvrstiti u svakodnevni život.

Ela Zlopaša, 8.a

NADAHNUTI LEKTIROM „NEVIDLJIVA IVA“ PIŠEMO KAO ZVONIMIR BALOG

SOVA

Noću vidi, danju drijema.
Sve što radi, odluka je njena.
Pametna je i zna da se krava glasa “mu”
dok ona sretno ide “hu.”
Zna da su olovke od olova
i šume pune borova.
Dok ja u krevetu drijemam,
ona uokolo ulicama šeta.
A kad ja danju hodam u školi,
ona spava u krevetu svomu!

Lea Starčević, 4. c

ŠTO SE PRAVI OD BROJA 100

Od broja 100 se pravi 100l
100noga, 100lica,
100matolog, 100n
Pet100 i mje100.

Al kad dođe 100p,
Sve stane – čuje se
Samo jedan – plop!

Leonida Pavić, 4. c

MOJ DAN

Dan je tmuran.
Ja sam tužan.
Pišem, brišem,
usput brišem.

Dan je hladan.
Ja sam gladan.
Grizem, gutam,
usput šutam!

Luka Pilić, 4. c

CRVENI AUTO

Jedan crveni auto
se žuri i juri.
Juri on naglavačke
i naopačke
kao da je vidio bijesne mačke.

Juri on kroz
gradove i sela,
pored vrela.
Juri preko gora
sve do Jadranskog mora.
Bježi od zvijezda,
puma i šuma.
Bježi sve do jutra
u bolje sutra.

Eliza Reiner, 4. c

**PALE SAM
NA SVIJETU**

Ema Medved, 1.d

Ena Šarinić, 1.d

KARNEVAL

Svi vole karneval.
Tamo je velika čar i veliki bal!
Sada na ovom skače
veliko i malo mače.
Tu je i jedno pače,
koje, nažalost, na karneval plače.
Evo, ovdje je i krokodil
koji već žuri u Nil.
Tu je i jedan kauboj,
stari prijatelj moj,
koji na lava vadi pištolj svoj.
Evo, došla je i dama,
koja je danas postala mama.
Tako da i bebač mali
ide na karneval.

Iva Anić, 4. c

MOJA PJESMA

Moja pjesma
Je jako bijesna!
Ali nema klime
Da nas potjera od zime.
To je problem velik, ali nije jak k'o
čelik!

Marija Damjanić, 4. c

U ŠKOLI

U školi se uči,
tamo se nikako
ne smiješ tući!
Osjećaš se kao u svojoj kući.
U školi ima i pravila,
nije sve po tvom!
Ne plači zbog ocjena,
ali ipak budi marljiv.

Škole ti je sigurno dosta,
ali nemoj odustati.
Moraš još puno
puno toga naučiti!

Ena Guina, 4. c

PSI

Neki su veliki,
neki su mali.
Neki su bijeli,
neki su plavi.
Neki laju,
neki ne.
Ali svi ih volimo
nekim čudom, gle!
Karim Lojo, 4. c

BIJEG

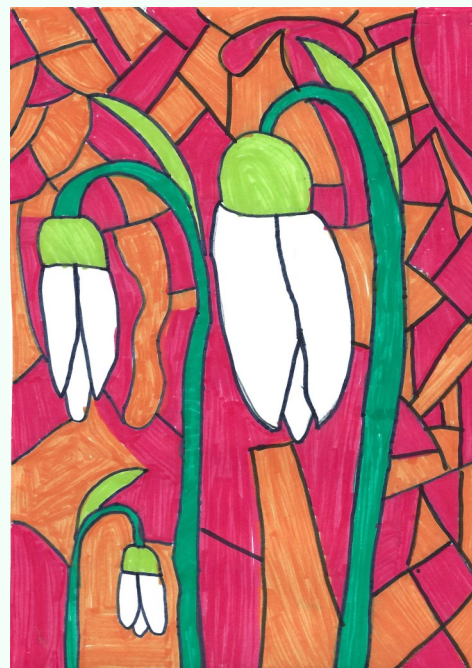
Tri mala mliječna zuba
bili su prijatelji.
Svaki dan samo
slatko su jeli.

Niti slano, niti kiselo
pa je jedan zub
karijes dobio.

Tada su otišli zubaru
koji ga je popravio,
ali s traumama je ostao.

Drugoj dvojici to se
nije sviđjelo
pa je svaki
svojim putem krenuo.

Marin Prlić, 4. c

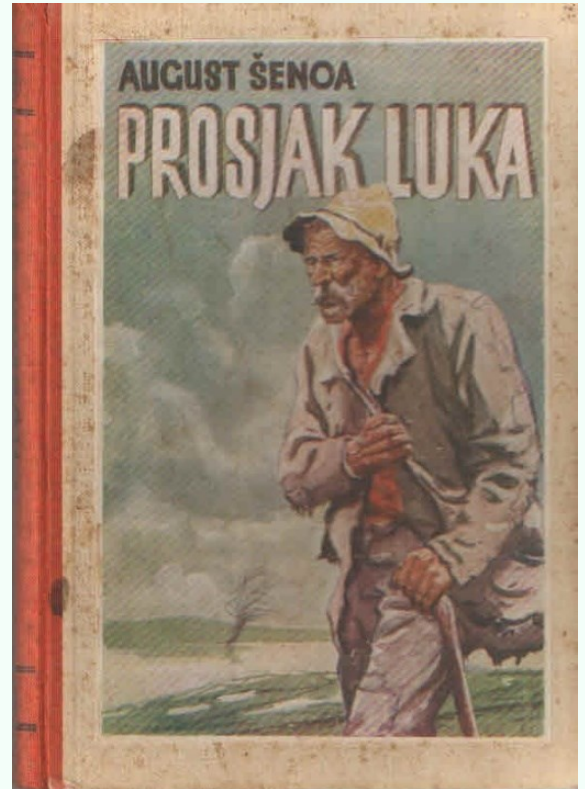

Šime Vukelić, 3.c

PROSJAK LUKA

August Šenoa, romanopisac, novelist, pjesnik, dramatičar, feljtonist, političar, gradonačelnik Zagreba... Humanist i kritičar hrvatskog društva druge polovice 19. stoljeća. Ključna je pojava u hrvatskoj književnosti druge polovice 19. stoljeća jer je proširio žanrovski repertoar, pridobio široke narodne mase u čitateljsku publiku i postigao promicanje hrvatske književnosti kao moderne institucije građanskog života tog vremena. U prosincu 1979. objavljuje psihološko socijalnu pripovijetku pod nazivom „Prosjak Luka“ kojom želi senzibilizirati čitateljstvo za težak položaj nekih društvenih slojeva i iznijeti kritiku primitivne seoske društvene sredine. Također, pokušava odgovoriti na filozofsko, etičko pitanje što zapravo čovjeka čini čovjekom.

Protagonist pripovijetke prosjak Luka Nepoznanić definitivno je čovjek, ali cijelog svog života ne osjeća se kao čovjek i dio ljudskog društva. Kao dojenče nađen, napušten, odbačen na ulici, cijeli život provodi na toj istoj ulici, bez krova nad glavom, bez obitelji, bez ljudske topline. Život ga gazi i utječe negativno na njegovo samopoštovanje i smatra da ništa na svijetu ne postoji čega bi on bio vrijedan i u čemu bi bio dobar. Taj izuzetno tragičan lik pati od svog tragičnog rođenja do svoje tragične smrti i svatko tko pročita ovu pripovijetku, mora se zamisliti nad time je li dovoljno zahvalan za sve što ima u životu. On zdvaja: „Vidiš, mene je srce boljelo da su drugi poštene, a ja da nijesam. Zašto ne bih i ja bio, zar sam ja pas, zar sam zvijer? Zašto da ja nemam svoga krova?“ Nikad nije osjetio ljudsku toplinu, dobrotu, nikad se nije osjetio sigurno i prihvaćeno. Izbačen iz gradske kuće u Zagrebu obreo se tumarajući uokolo u selu Jelenje koje nastanjuju primitivni, neobrazovani, okrutni i većim dijelom ovisnici o alkoholu – seljaci koji još dublje bacaju sirotog dječaka i osuđuju ga na život nedostojan čovjeka. „Htio je postati čovjekom, ali ne dadeše ljudi.“ Kako nikad nije osjetio ljubav, nije ju znao ni mogao dati na pravi način. Postao je naizgled zao i okrutan. „Luka malo je kada tužan bio, gledao je onako nehajno u svijet kao čovjek kojemu među rebrima samo kus mesa poskakuje, a pravoga srca nema jer žalostiti može se samo čovjek u koga je srce“, ali srce mu je samo naizgled bilo komad mesa, on je bio žedan ljubavi i prihvaćanja i bio bi itekako sposoban živjeti dobar ljudski život. Proganjale su ga riječi koje mu je Mikica, propalica koja je imala priliku postati kvalitetnim čovjekom jer je imao obitelj, oca i majku, ali je propustio tu priliku, uputio – da je šteta što nije rođen kao gospodski čovjek jer bi s takvom pameti mogao biti uspješan, imati ženu, obitelj i kuću u gradu. Kosnulo ga je što mu je baš Mikica, takav propalica uputio te riječi. „A Bože, tko mu ih reče? Izmet koji je njemu – prosjaku služio za novce, propalica koji je živio od prijekave...“ Cijeli život izgledao je i bio odjeven u skaldu sa svojim društvenim položajem: „Luka bijaše suh, košturav čovjek, ni velik ni malen. Obraz mu je zahiren, kukavan, grižljiv, žut, kao list na mali Božić, a po njem posijana rijetka, riđa brada kao požeta strn. Gleda ispod oka, kući svoj vrat među ramena, pokazuje zube, prođe kadšto preko lijevog uha ili preko čupave kratke kose. Požutjela bijela čoha sa sto zakrpa počela se raspadati, kožna torbica bijaše masna, klapasti šešir probušen, a košulja davno nije vidjela sapuna. Bogalj, da mu pokloniš krajcaru.“ Ponadao se jadnik, da će ako se obuče kao gospodin, ako pokaže novčanik pun novca, pridobiti srce rumene vrijedne seljanke Mare s kojom je zamišljao sretan obiteljski život. Do tog života namjerio je doći zlim i kriminalnim radnjama uništavajući financijski njenog oca i zatim se pojavljujući s novcima kao njihov spasitelj. Jadnik, nije znao drugačije i Mara nije shvaćala što Luka hoće od nje dok joj nije izravno rekao da ju je došao zaprositi, da je skupio nešto novaca, da se uredio radi nje. „Vidiš, ja nijesam prosjak, ja ću imati kuću i kućište, ja ću imati sve, ja ću čovjek biti, ali ti me pridigni svojom rukom“ rekao je naivno zaprepaštenoj Mari. Odbačen od nje kao mnogo puta od mnogih ljudi u svom životu pretvorio se u eremita, izopćenika, izgnanika, prekinuo veze s ljudima, tumarao tri godine po šumama i gorama, razmišljao o sebi, o ljudima, o svijetu...

Ponekad osjećajući grižnju savjesti i kajanje, ponekad osjećajući samo ogorčenje i mržnju prema svim ljudima. Vratio se jednog dana u selendru Jelenje, htio je vidjeti Maru, nesuđenu svoju ljubav,

šuljao se noću oko kuće, a kroz prozor vidio obiteljsku idilu, Maru, Andru i njihovo dojenče. „U tu sliku zurio je Luka, nijem, drven, kamen. Bijaše kao brdo tvrdo, pokriveno ledom i snijegom, ali u tom brdu vri i ključa žarka, tekuća vatra, vječiti pakao.“ „Drugi grli žensku koju ti ljubiš, a ona vraćajući mu cjelov, ruga se u dušu tebi! Oni sjede mirno u svojoj kući, a ti obijaš svijet po vjetru i buri.“ Obuzeo ga je takav jad, čemer, očaj, bijes kojeg se htio osloboditi jer ga je razdirao. Kao i cijeloga života mislio se olakšati čineći zlo, agresiju, osvetu. U tom bezumlju uočio kolijevku s Andrinim i Marinim sinom.

Smatrajući da će mu biti lakše ako Andri i Mari nanese najveću moguću bol, gubitak djeteta, razmišlja o tome što bi ih više boljelo – da utopi dijete u badnju ili da ća odnese Ciganima. „Tvoji neće znati jesi li živo, jesi li mrtvo, žalost i nada neka se rvu u njihovu srcu, to boli jače, to peče kao vječna vatra.“ Htio je da Maru koja ga je odbacila cijeli život peče i boli vječna vatra i tuga kao i njema samog. Uzme dijete iz kolijevke, pogleda njegovo malo lišće, a dijete se nasmiješi nevinim, anđeoskim, dječjim smiješkom kako mu se nikad nitko u životu nije nasmijao. Taj smiješak uzrokovao je trenutni obrat u Lukinoj glavi, trenutnu salvu kajanja i odmah odustane od te namjere. „Polako donese dijete do kolijevke, stavi ga nježno u posteljicu.“ Ode, a gdje drugo nego u seosku krčmu, njegov jedini krov koji je povremeno imao iznad glave. Sukobi se sa propalicom Mikicom, pobjegne prema Savi progonjen od Mikice i Ciganina Ugarkovića koji su ga slijedili u namjeri da ga opljačkaju, progonjen, očajan i svjestan da snove o ugodnom obiteljskom životu nikad neće ostvariti baca se u nabujalu Savu. Mikica i Ciganin Ugarković sjede satima i čekaju da rijeka izbacijedno tijelo, ali ne da ga pokopaju nego da iz lisnice uzmu novac. „Ondje je obala plitka, voda žestoka, sve izbacuje na prudinu. Onamo će izbaciti i Luku.“ „Mikica istrže je crnomu kumu, posegnu unutra i na jednu i na drugu stranu, istrese lisnicu u zrak. Ništ! Ništ! Ništ!“ Vratili su leš natrag u rijeku, Mikica je uskoro doživio potpunu propast, pijan se smrznuo uz cestu, Ciganin Ugarković nestao je iz sela... Mara i njen otac dobili su osamsto forinti koje im je Luka ostavio kao ispriku za zlo koje im je činio, a sve u nemuštoj želji da postane čovjek, prihvaćen, ljubljen i cijenjen u svojoj obitelji.

Tragičan početak života i tragičan kraj. Nameće mi se narodna poslovice „Što loše počne loše i završi.“ Pripovijetka mi je izazvala duboke emocije radi kojih sam postala još empatičnija i socijalno osjetljivija. Uvijek sam željela pomagati svima koji su na bilo koji način oštećeni ili uskraćeni od bilo čega što im onemogućuje psihofizičko zdravlje i ugodan život, a misli koje imam nakon čitanja ove pripovijetke su me učvrstile na tom putu.

Magdalena Babić, 8.c

Lea Šimić, 5.a

MOJE ČITANJE PJESME NA PAŠI MIHOVILA PAVLEKA MIŠKINE

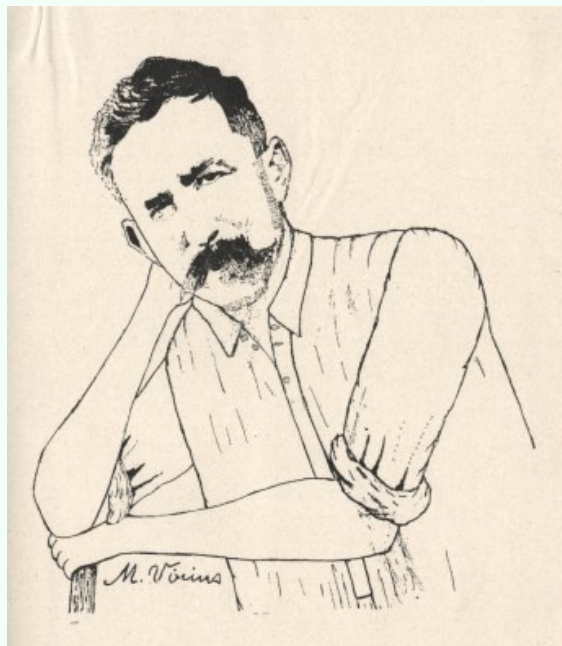
Mihovil Pavlek-Miškina poznat je hrvatski književnik koji je živio krajem 19. i početkom 20. stoljeća. Najviše je pisao pripovijetke i poeziju. *Na paši* je samo jedna pjesma njegovog kompletnog opusa. Pjesma je puna motiva iz prirode, ali govori i o dubokim pjesnikovim osjećajima prema prirodi i njezinoj važnosti.

Zanimljivo razmišljanje Pavleka Miškine jest ono što čini ovu pjesmu dojmljivom. Doznajemo da je pjesnik sam na nekom proplanku koji može biti i zamišljen, ali on prema njemu osjeća naklonost. Daleko je od svih ljudi i sam traži svoju sreću. Takve događaje možemo povezati sa svakim životnim putom jedne osobe. Svatko nekad želi biti sam i

pronaći sebe.
Osobe oko tebe
mogu biti tvoja
obitelj, prijatelji,
no dobro je biti

sam u tišini i razmisliti kako dalje pronaći pravi kutak u koji ćeš sjesti i izgraditi svoj put. Pjesnik i dalje opisuje divote koje su nam podarene. Možemo vidjeti da cijelo vrijeme provedeno na poljani on promišlja i čeka. Dolazi do sumraka, a on se veže uz prirodu i proživljava noći i dane zajedno s njom. Današnji čovjek nikada nema vremena za predugo razmišljanje i uživanje. Mi samo jurimo kroz svijet zbog svojih problema, a često te probleme zatrpavamo i ne želimo im se posvetiti i riješiti ih. Trebamo postupiti baš naprotiv. Imamo ovaj divan svijet i ljude oko sebe i zaista bismo trebali živjeti svaki trenutak s njima. Miškina nam kroz pjesmu pjeva o miru i ljepoti koje ne možemo vidjeti osim ako se ne obuzdamo i pogledamo malo dalje nego inače. Dolazimo do kraja predivnih promišljanja i zapravo saznajemo da ta priroda, kao i mi ljudi, ima svoj suton. Nećemo uvijek moći biti mladi i poletni. Vrijeme će doći svakomu, čak i prirodi. Zbog toga uživajmo u današnjem danu i vremenu. Uživajmo i gledajmo u daljine koje još do sada nismo zamijetili jer će nam biti žao kada više nećemo moći.

Svaka osoba ima svoju interpretaciju poezije ili nekog romana. Svatko gleda na svijet drugačijim pogledom. Ova pjesma mnogo je dublja nego što izgleda na prvi pogled, ali bih ju ipak željela zaključiti s njezinom poukom koju pjesnik stavlja u nekoliko stihova. Pjesnik naglašava da je današnji svijet pun mržnje koju on više ne može trpjeti. Lijepo je pobjeći od nje i živjeti svoj život u najboljem svjetlu. Pogledava i uspoređuje nas s prirodom koja živi u harmoniji, a mi širimo zloću i svađu. Uzmimo pokoji trenutak za nas i osjetimo tu harmoniju.

NA PAŠI

I

U polju ležim, kraj mene cvijeće,
Miriše slatko rodna mi gruda,
Sunce me grije, leptir oblijeće,
Ptica se čuje, radost je svuda.

Divno je živjet u takvu času
Kad je daleko čovjek od ljudi,
Gdje zloće nema, ni mržnje nije,
Kletvom ni rugom nitko ne budi.

II

Miriše cvijeće poljem,
Zelene sve su trave,
Sve čiste su i sretne,
Biser im kruni glave.

Uz travu staza vodi
I po njoj lahor juri,
Uz zvijezdu malu sretan
I mjesec nekud žuri.

III

Lagano umire dan,
U suton ga nosi drum,
Slušaju budne trave
Kako se šulja šum.

Nebo rumeni krajem,
Zatvara lahor cvijet,
Rosicu sumrak dijeli,
Požurio ptić je lijet.

Kroz travu vlažnu i mokru
Koračam snužden i bos;
U sjeni gustih grana
Zaplakao crni je kos.

PUTOPIS

THESALLONIKI (SOLUN)

Grčka je svima poznata jer je kolijevka modernog zapadnog društva starog kontinenta, a danas je jedna od najvažnijih turističkih destinacija Europljana koja, osim prirodnih ljepota, nudi i mnoga arheološka nalazišta, a ona govore o razvoju kulture naše civilizacije.

Solun, drugi po veličini grad Grčke, glavni je grad sjeverne pokrajine Makedonije i postao mi je drago mjesto. Na svakom koraku ovdje je povijest. Putevi prema jugu i Maloj Aziji oduvijek su išli preko Soluna koji je veliko prometno čvorište. Nema puno visokih zgrada niti nebodera, grad je nizak i širi se horizontalno. Postoje dva dijela grada -Ano Poli u višem dijelu grada i Kato Poli na nižem obalnom dijelu koji se širi sve do ogromne luke na istoku grada. Ano Poli je stari dio grada uskih ulica, niskih malih tradicionalnih kuća s lijepim šarenim vrtovima u istočnjačkom stilu gdje šetnjom dolazite do tvrđave Kastru i ostataka rimskih zidina. Spustivši se prema obali nezaobilazno je mjesto Aristotelov trg gdje navodno svaki Solunjanin ima „svoj“ kafić u kojem temperamentno uz jutarnju grčku kavu i kolač raspravlja o koječemu, politici, nogometu kao nacionalnom sportu ili jednostavno uživa u pogledu na osunčanu morsku pučinu, upija miris Mediterana, ribe, limuna, oleandra s mirisom peciva, gyrosa, kave i opušta se. Oko podne gužva na trgu je veća jer se pridružuju turisti koji su noć proveli u mnogobrojnim tavernama, luksuznim restoranima ili na brodovima-restoranima koji kruže solunskim zaljevom.

U Kato poliju šetnji služi 12 km duga šetnica Paralia uz more kojom prolazite kraj 12 tematskih parkova, a na kraju ugledate prekrasnu novu zgradu Opere (u kojoj trenutno, nažalost, predstava nema). Na početku šetnice smjestila se Bijela kula u čijem podnožju su nekad bila svakodnevna događanja – ulični svirači, klauni... danas je tiho. I kula stoji dostojanstveno. To je spomenik i muzej na rivi podignut u Bizantskom carstvu koji čuva istočni kraj morskih zidina grada. Osmanlije su ju rekonstruirale kad su 1430.g. zauzeli Solun te su ju pretvorili u zloglasni zatvor i mjesto izvršenja smrtnih kazni. U doba Osmanlija dobila je ime Crvena kula ili Kula od krvi radi masakra janjičara koji se tamo dogodio. 1912.g., kada su otjerani Osmanlije kula je simbolično prebojana u bijelo i danas se tu nalazi povijesni muzej grada Soluna.

Egnatia je najduža solunska ulica prepuna trgovina, sada sablasno praznih. Morskom šetnicom sreće se druge šetače, bicikliste, majke s kolicima ...turista nema i svi kao da lica pokrivenih maskama i sunčanim naočalama svakodnevnom navikom, šetnjom uz more žele održati privid normalnog života.

Magdalena Babić, 8.c

Bijela kula

Pogled s Ano Polija na grad

Šetnica Paralia

POZNATI CITATI O KNJIGAMA

- „Onaj tko ne voli čitati još nije pronašao knjigu za sebe.“ (J. K. Rowling)
 „Postoje gora zlodjela od paljenja knjiga. Jedno od njih je ne čitati knjige.“ (Josip Brodsky)
 „Čovjek koji ne čita dobre knjige nije nimalo bolji od čovjeka koji uopće ne čita.“ (Mark Twain)
 „Nikad ne odgađaj do sutra knjigu koju možeš pročitati danas.“ (Holbrook Jackson)

POZNATE POSLOVICE O KNJIGAMA

- „Čitaš knjige – vidiš daleko.“
 „Knjige ne govore, ali govore istinu.“
 „Čitaj, rezerviraj, ne šteti oči.“
 „Rad na učenju je dosadan, ali plod čitanja je ukusan.“
 „Čitanje je najbolja pouka!“
 „U knjizi ne tražite slova, već misli.“
 „Knjiga daje krila.“
 „Knjiga bez uma je prazna.“
 „Knjiga je čovjekov najbolji prijatelj.“
 „Dobra knjiga nema kraja.“

(nepoznati autori)
 Antea Ljuboja, 6.c

BOJA

Dali su mi oni
 igračke CRVENE,
 neke su čak
 bile i drvene.

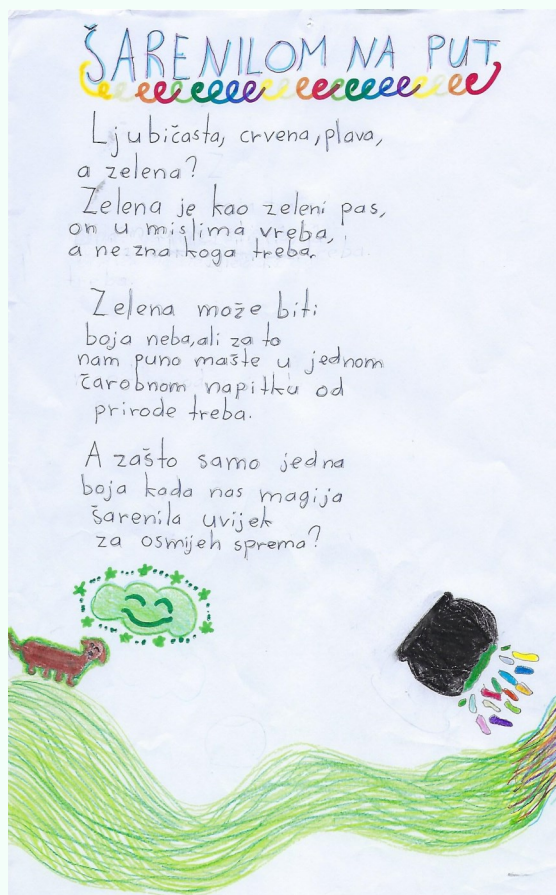
CRVENU boju
 volim ja nositi,
 time se mogu
 vrlo ponositi.

Žuta, plava, zelena,
 a smeđa mi slični na jelena.
 CRVENA je ipak moja
 baš najdraža boja!

I sada, na kraju,
 skoro sam zaboravio,
 ja bih vas lijepo
 pozdravio...

ali još nešto
 trebate znati,
 uživam
 pjesme pisati!

Lovro Starčević, 5.d

Marija Perković, 5.d

Antea Ljuboja, 6.c

SUNCE

Svakoga jutra, svakoga dana
 kroči nebom,
 obasjava.
 Pojavi se iznad sela,
 pojavi se iznad grada
 prepuno čari,
 prepuno nada.

Ono grije, ono žari,
 no za njega nitko baš i ne mari.
 Ide ono svojim putem,
 plovi plavetnilom neba
 svom snagom obasjavajući,
 vatrenim bojama prosipajući.

I za kraj dana ono prođe,
 a mjesec kao zamjena dođe.
 Ivona Pereković, 8.b

DUGA NOĆ

Jasan mjesec uz oblak sja.
 Stari jablan svoje teške grane savija.
 Vlažna i trula mu kora,
 a u pozadini miris bora.

Teška noć
 kao da nikada neće proć.
 U svaki se kutak uvukla tmina,
 gradić obuzela je tišina.

Hladan, gusti zrak.
 Sve spava.
 U svakoj kući mrak.

Vjetar se polako niz krovove vije.
 Ne ostavlja trag.
 A sunce se još uvijek krije.
 Nina Sobota, 8.c

NOĆ KNJIGE

Dana 23.4.2021. obilježili smo Svjetski dan knjige i Noć knjige raznim aktivnostima.

Učenici su tijekom veljače, ožujka i travnja čitali knjige te izvršavali razne zadatke.

Osvrt i preporuku za čitanje radili su učenici 3.c.

Učenice 2.a napravile su ilustracije pod nazivom „Vuk i njegove aktivnosti.“

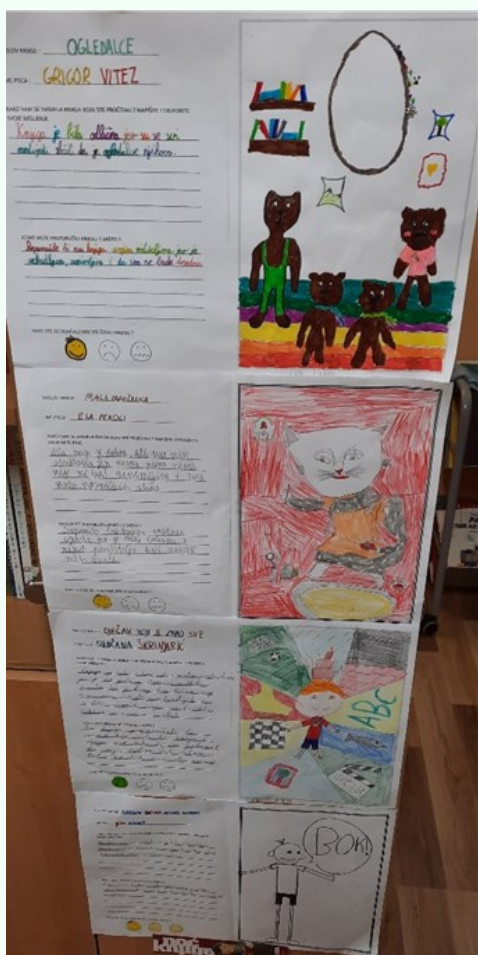
Moje životne vrijednosti čitali su učenici 2.c te samostalno pisali svoje životne vrijednosti u obliku stripa.

Učenici 2.b čitali su enciklopedije te je svaki učenik izradio jednu stranicu enciklopedije.

Nakon izrade radovi su plastificirani i uvezeni u knjigu.

Sve navedene radove pogledajte u školskoj knjižnici.

Andrea Javorsky Kurek, školska knjižničarka

DA SAM KNJIGA

Da sam knjiga,
bila bih tvoja utjeha,
bila bih tvoja najdraža knji-
ga.
Tvoja ljepota
i tvoja tmina.

Antonela Skočilović, 7.d

KNJIGA NA DAR

U prošlosti mojoj,
jednu knjigu na dar,
dobio sam ja.

Jednu knjigu slobode,
knjigu mašte i ljepote.

Što se to u njoj krije?
Što me iza kojeg ugla čeka?
To znaju samo nebo i ova zemlja.

Spoznao sam dušu,
spoznao sam sebe.

U knjizi poput putovanja,
poput sunca i sjene.

Sara Zrinjski Ban, 7.d

KNJIGE MEĐU NAMA

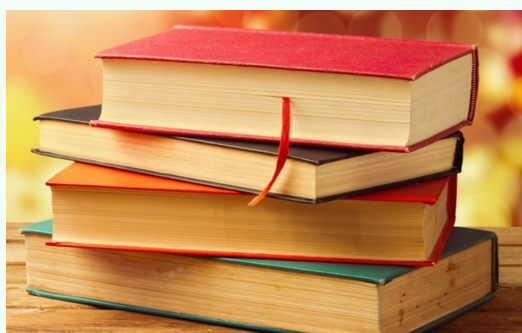
Knjige su ovdje,
posvuda među nama,
ta moć čitanja
nama je dana.
Ponekad je teško
u njima se snaći,
no za svakog čovjeka
knjiga će se naći.
Često nam se ne da
ni stranicu okrenuti,
no budimo uporni,
knjiga će nas pokrenuti.
Zato uzmimo ih nekad,
dajmo si truda
jer one nas uče i žive
među nama, posvuda.

Teo Milisavljević, 7.b

MOĆ KNJIGE

Kada pričamo o moći,
 na pamet nam knjiga sigurno neće doći.
 Ona je jača od heroja,
 a puna veselih, šarenih boja.
 Ima ih svih vrsta,
 svaka zasebno blista.
 Znamo, jača je od realnosti,
 puna svih aktualnosti,
 s dozom nacionalnosti.
 Od povijesnih romana,
 do Djevojke iz Afganistana,
 može i Posljednje predavanje,
 za popodneвно drijemanje.
 Ako ti se to ne sviđa, tu je Zločin i kazna,
 za jezikoslovce, malo ruskog da se sazna.
 Za navečer ostaje Ubiti pticu rugalicu,
 izmisliti pošalicu,
 pa kada svi odu spavati, ti ostani i upali sijalicu
 te dovrši pričicu.
 Tek tada shvatit ćeš da knjiga ima tu moć,
 da ti produži noć,
 da osjetiš njenu nadmoć,
 točno u ponoć.
 Knjige postaju sve čitanije,
 a ljudske oči nagledanije -
 nagledanije ljepote i moći riječi,
 da se svako ljudsko srce zaliječi!

Lea Aljinović, 7.c

SVIJET KNJIGE

Knjige su puno više
od stranica na kojima nešto piše.

U njima leži cijeli novi svijet,
prekrasan kao ružin cvijet.

U knjigama žive fiktivni likovi,
savršeni kao bogovi.

One nam otkrivaju novu realnost
koja nam izgleda kao druga stvarnost.

Jana Bulj Husar, 7.b

ČITANJE

Od vrha do dna, od početka do kraja.
Od početka do kraja, od vrha do dna.

Kada čitam i kada pišem -
od vrha do dna, od početka do kraja.
Od početka do kraja, od vrha do dna.

Moć riječi me zavodi da ponovno krenem -
od vrha do dna, od početka do kraja.
Od početka do kraja, od vrha do dna...

Helena Konta, 7.d

KNJIGE

Knjige su naš izlaz,
 naš bijeg od stvarnosti.
 One su naš prijatelj
 baš onda kada nitko drugi nije.
 Kada smo tužni,
 one s nama dijele svoju sreću.
 S njima plačemo,
 smijemo se i ljutimo.
 Kada smo usamljeni,
 one nam prave društvo.
 Kada društva ima previše,
 pružaju nam mogućnost bijega i odmora.
 S njima dijelimo i emocije i sjećanja,
 i dobra i loša.
 One nam pružaju temu za razgovor
 kada se nema o čemu više pričati.

One su tu uvijek za nas
 i uvijek će biti.
 Čekat će na policama
 dok ne dođe njihov trenutak,
 kada će zasjati
 i obasjati nas.
 I pružiti nam izlaz, odmor
 od obveza i stvarnosti.
 Pretvoriti nas opet u malo dijete
 koje željno iščekuje novu stranicu.

Tirineš Veseli, 7.a

MAŠTA

Čitanjem plovimo maštom, naša lađa - knjiga.
 Plovimo lako, ostavljajući lance svijeta za nama.
 Mašta nas proguta, čini se kao da se zbližava s nama.
 Naš svijet spaja se s njenim.
 Knjiga guta nas - i mi nju.

Lukas Dlačić, 7.d

KNJIGE SU KORISNE

Knjige su tajne,
knjige su bajne.

U sebi sadrže razne moći,
samo čekaju kada ćeš doći!

Korisne su jako
jer iz njih može naučiti svatko.

Mogu nam dati odgovore na razna pitanja,
zbog kojih je u našoj glavi dosta skitanja.

Predivne su one,
to svi znamo,
ispunjavaju nam snove,
vrlo razigrano!

Mila Vukušić, 7.c

Eva Pudić, 3.c

SVIJET BEZ KNJIGA

Kako bi bilo živjeti bez knjiga?

Kako bi svijet izgledao bez knjiga?

Zamislite na trenutak.

Ne, ne možemo zamisliti...

Ne mogu zamisliti
da kao dijete nisam slušala
čarobne priče, bajke, basne...

Ne znam kako bih naučila
sve tajne prirode i prošlosti.

Ne znam što bih radila
kada sam tužna i nesretna.

Svijet bez knjiga ne bi bio
tako lijep i čaroban.

Bio bi tmuran i mračan.

Ljudi ne bi bili sretni.
Željeli bi ublažiti dosadu -
željeli bi ponovo maštati
i uživati u čarolijama knjiga.

Knjige nam daju odgovore na sva pitanja.
Ne poznaju granice i povezuju svijet.
Govore sve jezike i izražavaju sve osjećaje.

Knjiga je najbolji učitelj i prijatelj.

Ana Gašpar, 7.d

Elena Lautar, 5.c

ŠTO MI KNJIGE ZNAČE

Nikad ih nisam baš voljela
al' kad bih oboljela,
mama bi ih pažljivo čitala
dok ja sam kričala
da me boli glava, trbuh, ruke.
A mama bi od te sve muke
smirila me i nastavila.
Ja u tu knjigu bi se zaglavila
i ljudima je prepričavala.
Sad knjige su mi zabava
kad sam malo labava,
svi bi ih trebali čitati
a sve se manje skitati.

Knjige su me jutrom budile,
a moju sestru izludile.
Što više sam ih čitala,
sve više sam se pitala,
u priču sam se zadubila
u šumi rečenica izgubila.

Čitanje sve jače me vuče
putujem daleko, a ležim kod kuće.

U knjige sad trebam poći
da snovi mi lakše mogu doći.

Rajna Vukelić, 7.c

ČAROLIJA PRAVA

Knjiga velika ili mala,
svaka od njih puna je čara.
U njoj možeš vidjeti princa s bala,
ali pazi da te ne začara.

Znanja iz nje puno primaš
i nove riječi ti otkrivaš.

Stvaraš novu sliku
i pričaš o potpuno novom liku.
Cijeli događaj zamišljaš po svom
i tako knjigu praviš blistavom.

Fantazija se nova stvara
i knjiga se nova otvara.

Svijet novi brzo dolazi
i vrijeme nas polako gazi...

Ali riječ u knjizi zauvijek stoji,
ona se vremena ne srami i ne boji.

Tara Trnski, 7.d

ČAROBNA MOĆ

U knjigama se krije velika moć,
ali za čitanje ti neće biti dovoljna jedna
noć.

Tvoja bujna mašta,
procvjetat će uz knjige i učiniti svašta.

One više neće biti tvoj najveći mučitelj,
nego životni učitelj.
Tvoje najveće imanje,
postat će tvoje znanje.

Otvarajući stranice, dobit ćeš odlučnost
da vedrije gledaš u svoju budućnost.
Vrlo rado knjige će te utješiti
i sve tvoje probleme u trenutku riješiti.

Postat ćeš knjigama odan
jer će ti podariti izražaj plodan.
Njihove riječi iz tvojih misli neće lako poć
jer knjige čarobnu imaju moć.

Lucija Preglej, 7.d

Marija Damjanić, 4.c

KNJIGA

Knjiga se sama od sebe ne piše,
nju se stalno piše i briše.

Kad knjigu čitamo,
svi se svašta pitamo.
I sami sebe tjeramo
da knjigu završimo.

Knjigom se učenici muče,
ali i puno toga uče.

Kad do kraja dođemo,
opet s drugom počnemo.

Lovro Jukić, 7.c

VIŠE OD RIJEČI

Knjige su za mene više od običnog skupa riječi.

Kad kažem više od riječi,
mislim na prelaženje mora i planina koje inače ne mogu prijeći.

Kad kažem više od riječi,
mislim na svijet u koji mogu ući čak i nakon što odem leći.

Kad kažem više od riječi,
mislim na slabi plamen što tinja na svijeći
da stvori ljepšu atmosferu

dok se likovi u mojoj knjizi veru
ili pak trče, jure, plivaju, žure.

Kad kažem više od riječi,
mislim na sve kroz što prođem
bez da ikamo odem.

Mislim na zagrljaj slobode
u koji me naizgled obične riječi vode.

Laura Osredečki, 7.a

8.a

Marta Beganović - iskrena, podržava druge, jednom mjesečno trenira tjelesni.

Luka Čapo - na dane testova misteriozno nestaje, trenira hokej na ledu.

Lovro Dakić - ima puno pitanja, voli povijest i geografiju.

Emma Gilja - svjetlo razreda, ne može biti dosadno pored nje, odlična učenica.

Leon Gluhak - budući programer, igra igrice tijekom informatike.

Ana Husta - mirna i odlična učenica, voli biologiju.

Leona Ilijaš - ljepota i pamet, puna samopouzdanja, u pojedinim predmeta ne smije imati niti jednu četvorku.

Jura Ivić - uvijek nauči za odgovaranje, ali se nikada ne javi, plivač.

Filip Ivkošić - dobra duša, obožava kemiju i sve će učiniti da ima pet iz nje.

Mihael Josipović - informatičar, trenira hokej na travi, najmlađi u razredu.

Ivan Jurić - piše odlične sastavke, odlikaš i nogometaš, ide na Vijeća učenika umjesto Jerka.

Jerko Križanac - marljiv učenik, željan dobrih ocjena, predsjednik razreda, ali ne ide na Vijeća učenika.

Filip Kušnjer - ističe se na glazbenom, voli pjevati, dobar u fizici.

Karlo Ostružnjak - plesač br. 1, marljiviji blizanac, ali ne voli školu.

Mato Ostružnjak - plesač br. 2, ljeniji blizanac, ne voli školu.

Lovro Pavić - često ga nema u školi, među jedinama koji zapravo razumiju glazbeni.

Luka Petrušić - vegetarijanac, među prvima odgovara povijest.

Borna Pušić - voli pričati na engleskom te voli povijest, dobar šahist.

Laura Rojković - tiha i povučena, sjedi u prvoj klupi i priča s Lucijom.

Lucija Slivnjak - osjećajte se posebnima ako je vidite spuštene kose.

Martin Smolek - uvijek ima sat na ruci, tiho priča te je neprimjetan.

Marin Šarić - glazbenik, svira trubu, trenira košarku.

Marita Šarotar - tiha, ide u glazbenu, buduća pijanistica.

Matej Škrbić - često se javlja, ne voli učiti, ali prolazi s 5.00, nogometaš.

Andrej Zidanić - tih i neprimjetan, njegovo ime ćete čuti samo na biologiji.

Ela Zlopaša - visoka ljepotica, fizičarka i matematičarka, dobra podrška, javlja se kada se nitko drugi ne javlja.

Jasna Aničić - vodi nas za sat razrednika vani te nas vodi i na izlete, najbolja raska.

Ana Husta, 8.a

8.b

Senad Alikafić – goalkeeper Senegal.

Maja Božinović – besplatne instrukcije iz kemije.

Lara Buljan – kakvo je vrijeme tamo goree?

Roko Čonda – godišnji usred godine!

Antonio Dodić – ponosan vlasnik Štaksija.

Grgur Dundović – jaje.

Benjamin Franušić – „yeah bro.“

Lukas Gebeleš – lolčina.

Jure Grubišić – filozofija teška.

Kristina Jukić – šetnjica do Trga prije matiše.

Dan Koncilija – „Ma vi ste meni najdraža profesorica.“

Marta Krištof – TEDi u srcu.

Zoya Elena Matošević – prespavala osmi razred.

Jakov Madirazza – sitan, ali dinamitan.

Gabrijela Pelivanović – uspavana ljepotica.

Ivona Pereković – sve kuži, al niš ne kuži.

Patricia Pokrajec – mikser 124.

Tia Podgornik – MAX 1 mjesečno treniranje TZK.

Maja Puškarić – on mute 24/7.

Laura Smoljan – „Dobit ću 2“ → dobije 5 bez greške.

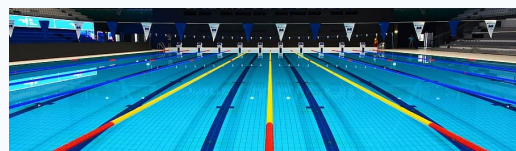
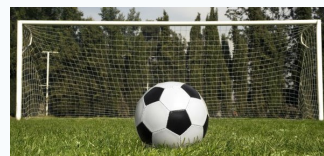
Lucija Starešinić – školovala se u bazenu.

Aleksandar Trajčević – Krleža razreda.

Nina Valent – Jokin hobi: hvatanje vjeverica.

Vito Varga – „Ej, daj mi pošalji matišu.“

Dragica Šmit - najbolja razrednica.

8.c

Asaad Alhusein - svaki sport igram nogom.

Magdalena Babić - radim diplomatske radove.

Marta Demo - Scio me nihil scire.

Domagoj Draganović - shvaćam tjelesni kao olimpijske igre.

Stipe Ivan Dujmović - sve se vrti oko povijesti.

Stela Đogić - učim 2 mjeseca prije testa.

David Fabijančić - ispravljam profesorima gramatičke greške.

Niko Fak - bio sam u Australiji jednom.

Elena Fundić - produžim praznike koji put.

Gabrijel Kokot - ne može te pobijediti fizički, ali u debati nemaš šanse.

Gita Maria Kovačević - mogu nacrtati sve osim piramida.

Vito Krnic - magistrirao informatiku, ali mu recitiranje slabo ide.

Emma Marsenić - najradije bi se preselila u Japan.

Mihael Marušić - producent i filozof.

Vida Obhodaš - prespavam sve prve satove (čak i popodne).

Katarina Perić - WolframAlpha za siromašne.

Sara Pobor - čitam 24/7, Glovo za Dubravicu.

Paola Savić - imam trezor sa žvakama.

Nina Sobota - imam zoološki vrt u kući.

Andrea Širola - sjedim u prvoj klupi, a ništa ne čujem.

Hugo Štedul - pilim svima živce (ADHD).

Mate Vranjić - Stipina ovca.

Jasminka Mijatović - naša najbolja razrednica.

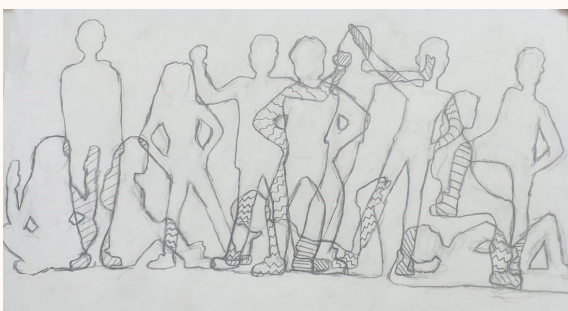

GRAD ZAGREB

Zagreb je glavni grad Republike Hrvatske i najveći grad u Hrvatskoj po broju stanovnika. Šire područje grada okuplja više od milijun stanovnika. Povijesno gledajući, grad Zagreb je izrastao iz dva naselja na susjednim brežuljcima, Gradeca i Kaptola, koji čine jezgru današnjeg grada, njegovo povijesno središte.

Nalazi se na jugozapadnom rubu Panonske nizine na prosječnoj nadmorskoj visini od 122 m, podno južnih padina Medvednice, na lijevoj i desnoj obali rijeke Save. Zagreb je kulturno, znanstveno, gospodarsko, političko i administrativno središte Republike Hrvatske sa sjedištem Sabora, Predsjednika i Vlade. Prema jednoj, možda i najomiljenijoj legendi, upravo je Manduševac bio zaslužan za ime našeg glavnog grada. Kako narodna predaja kaže, na prostoru današnjeg Zagreba bila je velika pustinja u kojoj je vladala suša. Stari ban koji je tuda prolazio sa svojom umornom i od žeđi iscrpljenom vojskom zaustavio se na jednom mjestu i zabio mač u suhu i ispucalu zemlju, iz koje je isti čas potekla voda. Tu je bila i lijepa djevojka po imenu Magdalena kojoj je ban rekao: „**Mando, dušo, zagrabi vode.**” Kombinacijom riječi **Manda i duša**, izvor je dobio ime Manduševac, a ime grada razvilo se od riječi **zagrabiti**. Godine 1898. Trg bana Jelačića je rekonstruiran te je Manduševac zatrpan. S vremenom se zaboravilo na njegov položaj zbog čega je nastalo veliko iznenađenje kada je prilikom rekonstrukcije tadašnjeg Trga republike 1986. ponovo pronaden. Na Gornjem gradu nalazi se osobito zanimljivo ukrašena crkva sv. Marka. Ističe se slikovitim krovom na kojem se ocrtavaju dva grba: slijeva je grb Hrvatske, Slavonije i Dalmacije, a s desna je grb grada Zagreba. Nedaleko od crkve sv. Marka smjestila se kula Lotrščak. U njoj je poznati Grički top, koji svakoga dana pucnjem označava točno podne. U tom trenu svi obližnji golubovi preplašeno polijeću prema nebu, a Zagrepčani provjeravaju i podešavaju svoje satove. U Donji grad možemo se spustiti prolazeći kroz Kamenita vrata, omiljenom Tkalčićevom ulicom s brojnim kafićima ili preko živopisne tržnice Dolac. Posebnu draž toj mirisnoj, šarolikoj tržnici daju crveni suncobrani. Na glavnom gradskom trgu (Trgu bana Jelačića) uvijek je živo. Mnogo je prolaznika, uličnih svirača i zabavljača, prodavača novina. Svi nekud žure ili se s nekim sastaju. Čak se i mnogobrojni gradski golubovi okupljaju upravo na Trgu. Grad Zagreb nadležan je za 38 kulturnih institucija u koje je uključeno 10 gradskih muzeja. Istočno od središta grada, u četvrti Maksimir, smjestio se park Maksimir, povijesni perivoj osnovan u 18. stoljeću te oblikovan po uzoru na engleske romantičarske parkove. U njemu se nalazi Zoološki vrt grada Zagreba. U sjevernom dijelu grada je glavno zagrebačko groblje Mirogoj. Građeno je krajem 19. i početkom 20. stoljeća prema projektu arhitekta Hermanna Bolléa, a iznimnom se ljepotom odlikuju tamošnje arkade u kojima su pokopane znamenite ličnosti iz hrvatske povijesti. U južnom dijelu Zagreba je sportsko-rekreativski centar Jarun, s umjetnim jezerom uređenim za kupanje te veslačkom stazom. Na suprotnoj obali Save, u naselju Lanište, nalazi se najveća sportska dvorana u Hrvatskoj – Arena Zagreb. Sve brojnije nove poslovne i stambene zgrade, zagrebački neboderi, također su doprinosi urbanoj vizuri hrvatskog glavnog grada. Popularno izletišta Zagrepčana je planina Medvednica, poznatija po nazivu svojeg vrha Sljeme, na kojoj se nalazi srednjovjekovna utvrda Medvedgrad. Jedna od zanimljivosti o Zagrebu je ta da je prvi željeznički kolodvor u gradu bio Zapadni kolodvor, izgrađen 1862. godine, a Glavni kolodvor je izgrađen 30 godina kasnije.

Marta Krištof, 8.b

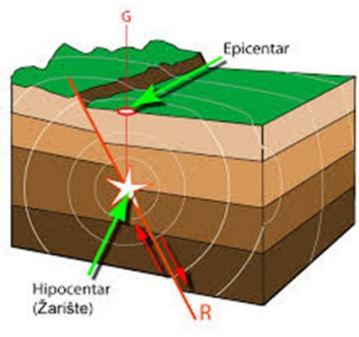
Rafael Grgić, 5.d

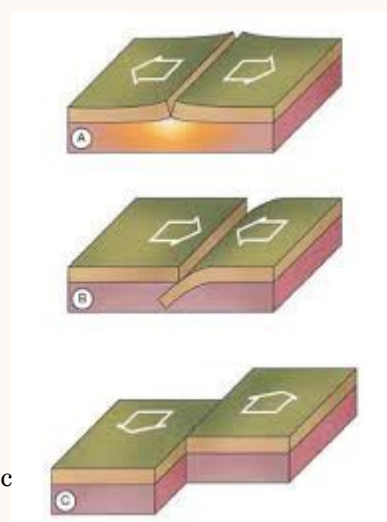
Petra Šimek, 7.b

POTRES

Potres je iznenadna i kratka vibracija tla. Potresi nastaju pomicanjem litosfernih ploča. Litosferne ploče su velike pokretljive stijene od kojih je načinjena Zemljina površina. Litosferne ploče mogu se pomicati jedna uz drugu, jedna ispod druge ili jedna dalje od druge. Litosferne ploče miču se zbog konvencija, strujanja u Zemljinoj unutrašnjosti što je posljedica temperaturne razlike između Zemljine užarene jezgre i Zemljine površine. Tada dolazi do naglog oslobađanja energije kroz rasjede u litosfernim pločama i tako nastaju potresi. Mjesto nastanka potresa u dubini Zemlje nazivamo hipocentar, a epicentar je mjesto na Zemljinoj površini iznad hipocentra.

Sara Mesarek, 6.c

PETRINJA

Dva dana nakon potresa, na Staru godinu sjela sam s tatom u automobil i krenuli smo u Petrinju. Nikoga, zapravo, nismo znali iz Petrinje te nismo imali definirano kome idemo pomoći i zašto idemo.

Tijekom vožnje vladala je tišina. Zapitala sam se kako to da smo uopće krenuli, kako to da nam je trebalo samo pola sata da se spremimo, uzmemo stvari (jastuke, dekice, konzerve hrane i boce vode, prvo čega smo se sjetili ponijeti), izađemo iz kuće, sjednemo u automobil i i zaputimo se ravno u epicentar jednog od najvećih potresa u Hrvatskoj. Oko srca mi je postalo toplo kao da me obgrlila neka najtoplija dekica. Znala sam. U meni se probudila jaka ljudskost. Znala sam da idem u opasnost kako bih pomogla ljudima, djeci, obiteljima koje ni ne znam zbog neke čudne svijesti. Svidio mi se taj osjećaj topline. Prošli smo kroz Pokupsko. Već je tamo bilo puno oštećenih kuća, bilo je strašno. Što smo se više približavali Petrinji, situacija je bivala sve gora. Pojedine su kuće bile potpuno srušene, nekima su nedostajali zidovi i vidjelo se u unutrašnjost, najmanje oštećene bile su novije kuće, ali je i njima bio srušen bar dimnjak.

Ulazak u Petrinju bio je dramatičan. Sve je bilo puno ljudi. Velik broj vatrogasaca, navijačkih skupina i pripadnika civilne zaštite već su naveliko čistili ulice, rušili dimnjake i osiguravali kuće.. U zraku je bilo puno prašine, kao u nekoj drugoj dimenziji. Najgori su bili zvukovi, činilo se kao da zgrade cvile, svako malo začuo se zaglušujući prasak... nešto je palo s kuće. Prizor je bio užasan, teško je gledati kako se ruše tuđi domovi, ljude koji plaču za svojim voljenima i hodaju kao muhe bez glave zbunjeni i zabrinuti jer nisu znali gdje im je neki član obitelji... ali plakali su skoro svi. U toj zbrci ispred nas se pojavilo poznato lice, bio je to naš obiteljski prijatelj koji je već prije stigao u želji da pomogne, ali se tu više nije imalo što pomoći pa smo svi zajedno odlučili krenuti prema obližnjim selima. Stigli smo do sela Strašnik koje je bilo epicentar potresa. U jednom dvorištu primijetili smo dosta djece. Zaustavili smo se i pitali trebaju li pomoć. Kroz razgovor smo doznali da su svi oni jedna obitelj. Otac je ratni vojni invalid s dvanaestero djece. Tata i ja smo toj obitelji predali sve što smo donijeli. I bez potresa obitelj je bila vrlo siromašna. Ne znam što je uopće bila njihova kuća...jer u dvorištu smo zatekli samo ruševinu. Jedna dobra stvar bila je sreća u očima najmlađe djevojčice kada je dobila moj jastuk sa slikom Violette. Tata i ja smo se nakon toga vratili u Zagreb, a naš je prijatelj otišao u Gospić po kamp kućicu za tu obitelj. Kućica je u početku bila namijenjena drugoj obitelji, ali tko bi mogao ostaviti svu tu djecu da spavaju vani. Kućica je stigla oko jedan u noći, a oni su bili toliko zahvalni da su suze tekle u potocima.

Možete li zamisliti osjećaj zadovoljstva i ponosa naših prijatelja u tom trenutku, kada smo tata i ja bili puni zadovoljstva i sreće što smo pomogli samo s par jastuka i dekica?

Zoya Elena Matošević, 8.b

Jutro 29. prosinca je bilo kao i svako drugo. Vratili smo se iz Like i pripremali za doček Nove Godine. Kad se odjednom u 12.20. cijela kuća počela jako ljuljati. Potres. Opet. Stali smo pod posebnu gredu i u strahu čekali da prestane. Kada je bilo gotovo, mama je tiho rekla: „Petrinja je srušena sa zemljom.“ Tako je i bilo. Odmah smo nazvali našu prijateljicu Helenu koja živi tamo. Jako ih je bilo strah, kao i sve nas, i odmah smo znali da nekako moramo pomoći. Tata je uvijek govorio da se strah najbolje pobijedi kada pomažeš nekom drugom. Teta Helena bila je na terenu i u dogovoru s njom smo odlučili pronaći neku obitelj koja je jako nastradala. Tako smo došli do Andreje i Ivice koji imaju šestero djece i čija je kuća potpuno srušena.

Nakon toga smo počeli nazivati svoje prijatelje. U roku od jednog dana skupili smo novac te smo 31. prosinca ujutro, tata, mama i ja krenuli prema Petrinji. Usput smo natrpali i pun automobil raznim potrepštinama za život. Kupili smo im i kolače jer je ipak bila Stara godina. Vozeći se autoputom prema Sisku, vidjeli smo jako puno automobila koji jure u tom smjeru, natovareni stvarima. Približavajući se Sisku, počeli smo viđati i napuknute kuće, većinom stare. Što smo išli dalje, kuće su bile sve u lošijem stanju. Svaka crkva je bila uništena, dok su se nove kuće još držale. Sreli smo se s tetom Helenom i krenuli prema centru Petrinje. Prvo me stislo u grlu kada nam je rekla kako je strašno bilo. Kako smo dolazili bliže, vidjeli smo da je baš svaka kuća oštećena. Centar Petrinje izgledao je kao da je na njega pala bomba. Upamtio sam jedan detalj koji mi je bio baš jako tužan. U prozoru jedne kuće, koja je bila srušena napola, na prozoru su bile kuglice i mali bor. Prozor je bio izbijen, stakla polomljena, ali su se bor i kuglice još držali. Nekako sam tada shvatio da je tu netko živio, netko tko više u tu kuću nikada neće ući. Budući da je njihova kuća bila srušena, i nisu bili na svojoj adresi, obitelj Andreje i Ivice privremeno se smjestila u jedan stančić koji je izgledao više kao pomoćna zgrada. Laura, Ivano, Anlia, Gabrijel, Katja, Lucija i mama Andreja su nas dočekali na dvorištu jer se djeca boje biti u kući. Tata Ivica pomagao je u račišćavanju grada. Najmlađa Katja ima tri godine, a najstarija Laura četrnaest godina. Iako je vani hladno, oni su svi bili u nekim platnenim tenisicama koje im je tata donio za prvu priliku jer su iz kuće pobjegli bosu. Mama Andreja nam kroz suze govori kako ih je jedva sve uspjela izvući iz kuće. Susjed ih je u panici gledao jer nije znao što bi prvo,

gledao jer nije znao što bi prvo,

pomoći njima ili svojoj staroj majci. Kada su svi izašli, shvatili su da im je pas ostao zarobljen negdje u kući. A onda sam vidio da je i on s njima pa sam shvatio da se uspio i on izvući. Teta Andreja i starija djeca bili su još uvijek u šoku. Nekako je bila hrabra cijelo vrijeme, ali kada joj je tata dao omotnicu punu novaca, raspala se. Svi su se rasplakali. Curice su nam pokušale objasniti da im je potres uništio kuću. Jako mi je bilo teško jer sam shvatio da njihova najstarija kći je moja vršnjakinja. Napravili smo popis što im još treba i obećali da ćemo biti u kontaktu. Od tada se mama svaki dan s njima čuje. Nakon ovog susreta odlučili smo posjetiti još nekoliko ljudi i vidjeti kakve su im potrebe.

Vraćajući se u Zagreb, nitko nije govorio. Vladao je muk. Bio sam tužan, ali nekako sretan i ispunjen u isto vrijeme. Sada znam da je tata bio u pravu kada je rekao da se vlastita patnja smanjuje ako pomažeš nekom drugom jer sam vidio da su svi ljudi koji su bili uključeni u ovu akciju bili radosniji, ispunjeniji.

SLIKOVNICE

„Tri medvjeda i gitara“, 1.b

Kad imas prijatelja imas ceo svijet!
Zato je on istina!

S prijateljem se možeš vrijeme zabaviti... pričati o svemu, slušati muziku i plesati, šetati, kupovati i još mnogo toga.

Ali pravi prijatelj je tu za tebe i kad nisi laka.

Pravi prijatelj će vrijeme provesti kao i ti svemu.

„Dva miša“, 1.c

Pravi prijatelj čuva tvoje tajne besje mu povjerenje i vrijeme te podržava.

Da pravim prijateljem nikad nisi sam i jedino što trebaš učiniti da ga radost i biti, isti takav, pravi prijatelj i njemu.

Pravi prijateljstvo je kao biljka. Treba je nježovati, čuvati i zalijevati ljubavlju. Tako će procvatiti, a duže duže će se razvijati povezati u jednu istinu. Kad imas prijatelja, nikad nisi sam. Duže duže kao jedna - najljepši dan.

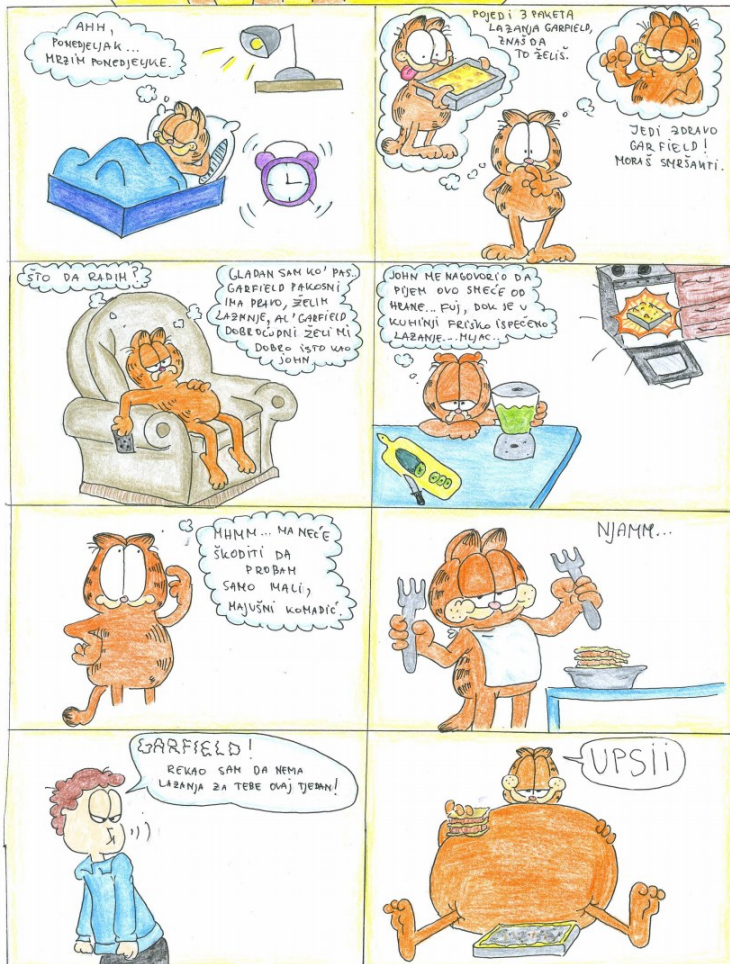
Kraj
ali ne i ljepog
prijateljskog

STRIPOVI

Iva Anić, 4.c

GARFIELD

Miela Lukić, 6.a

Mia Maćešić, 6.a

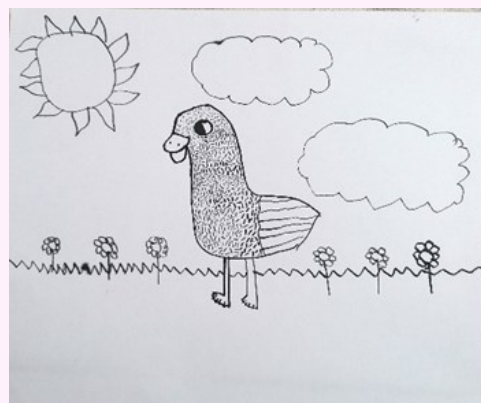
LITERARNE STRANICE

Prvi samostalni sastavak u prvom razredu...

BUBAMARA

Bio je lijep i sunčan dan. Bubamara se sunčala na kamenu. Zaspala je. Sunce su prekrili oblaci. Pala je kiša. Bubamara se probudila. Trčala je i tražila sklonište. Naišla je na gljivu. Nastavila se odmarati ispod gljive.

Mila Jukić, 1.a

Ema Milisavljević, 2.a

MOJA MAMA

Moja mama je najljepša. Mlada je. Ima dugu kosu i smeđe oči. Uvijek joj se sjaje. Uvijek je nasmijana. Volimo ići u šumu i zajedno kuhati. Jako voli životinje.

Jakov Madžarac, 1.a

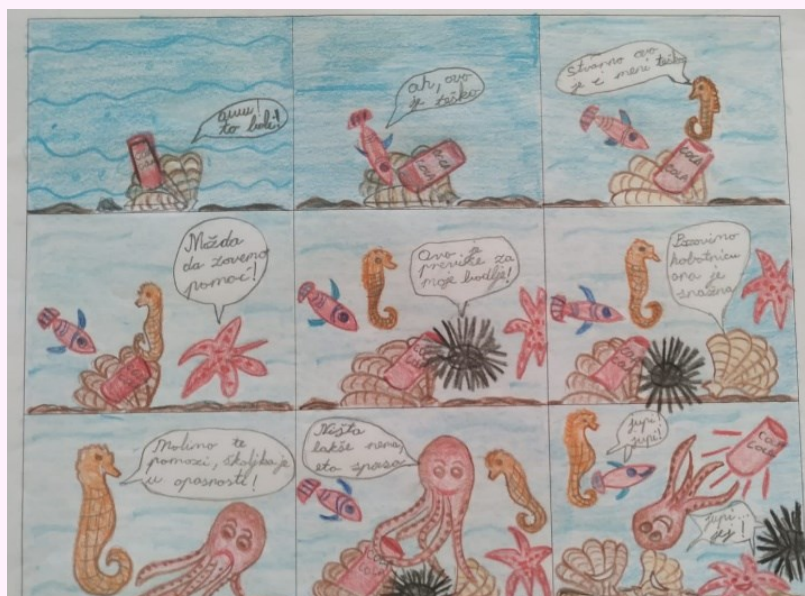
VALENTINOVO

Moja simpatija se zvala Lana. Upoznali smo se u vrtiću, mjesec dana prije Valentinova, kada se sudarila sa mnom. Ja sam odmah prepoznao ljepotu i dobrotu.

Bila je lijepa, imala je kosu sjajnu kao sunce. Oči su joj bile prelijepe, a obrazi rumeni kao ruže. Bila je taman za mene: par dana mlađa i par centimetara manja. Brza i pametna. Shvatio sam da je to prava prilika. Poklonila mi je darak isto kao i ja njoj. Toliko sam bio sretan da sam zaboravio kako se zovem. I tako smo nas dvoje bili par samo godinu dana. Bili smo tako malo u vezi zato što sam ju poljubio i dobio vodene kozice.

Eto, tako je završila naša veza. Nema veze. Kako se kaže - ima još riba u moru.

Krešo Skoko, 3.b

Fran Pavlinić, 4.d

NAŠA LIJEPA PRIRODA

Čuvaj zrak
da bude sretan đak!
Ne bacaj smeće
da ostane živo drveće!
Čuvaj šume,
ne bacaj gume!

Roko Čengić, Ivan Lukunić i
Domagoj Šunjić, 3.b

ČUVANJE PLANETA ZEMLJE

Drveće je puno sreće
jer je oko njega cvijeće.
Priroda ima puno voda
u kojima žive som i roda.
Bacajmo smeće
u posebne vreće.

Lucija Makar i Iris Selimić, 3.b

Ema Sučić, 4.d

BEBA

Jedna beba stalno plače
i mislim da je počela
plakati jače.
Kad je vrijeme za ručak,
mamu ignorira,
a kad seka nešto piše,
beba je provocira.
„Vrijeme je za spavanje“,
mama viče,
„jer sutra lijep dan bit će.“
No beba bez poljupca
u krevet ne želi.
Zagrli mamu i
volim te veli.

Tonka Pavić, 3.b

ZEMLJIN DAN

S jedne gore
vidi se predivno more.
U lijepe šume
ne smiju se bacati nekoristene gume.
Veliko drveće
voli malo cvijeće.
Danas je Zemljin dan,
priroda je rodendan!

Roko Bralić i Fran Patrlj, 3.b

IZNENADAN SUSRET

Petak je, kiša lije, a ja čitam „Zagora.“ Moje je ime Katarina, a svi me zovu Kate. Imam devet godina i idem u treći razred osnovne škole. Volim čitati, pogotovo stripove, a posebno „Zagora.“ Svakoga dana dosađujem mami idejom kako imam svog vlastitog junaka koji bi me branio i čuvao kao Zagor. Ležim i čitam...
O, ne! Zaspala sam, a mama je danas planirala odlazak ujaku Tvrtku. Skočim iz kreveta i ugledam... Zagora! Stoji ispred mene, a prije nego uspijem izgovoriti riječ, on kaže: „Kate, požuri! Indijanci će napasti svake sekunde!“ Zbunjeno pogledam oko sebe i primijetim da sam u šumi. Možda sam u stripu? U glavi mi se vrte pitanja: „Kako? Zašto?“ Zagor mi primi ruku i kaže: „Trči!“ a ja ga slijepo poslušam i potrčim dalje. Ispred mene pojavi se neki starac dugačke brade i kaže: „Pođi sa mnom!“ Prije nego sam razmislila, pristanem i pođem s njim. Starac mi kaže, što sam uostalom i pomislila, u stripu sam. Kako je to znao nije važno. Važno je to da moram izaći van prije nego mama shvati da sam nestala. Starac mi priopći da ako se želim vratiti, moram zamisliti ono što najviše volim. Rekao je da sam ovdje zato što previše čitam i da se odvajam od pravog svijeta na što zakolutam očima. Rekoh mu da pozdravi Zagora i da se moram vratiti. Zamišljala sam Vesnu, moju najbolju prijateljicu, ali ništa... Lorenu, također, dobru prijateljicu, ali ništa...
Nađem se u svojoj sobi, u svom krevetu, sa stripom u ruci. „Čitaš?“ upita me mama kada uđe u sobu. Napokon, sjetih se svoje obitelji i... „Ubrzo ćemo krenuti ujaku Tvrtku, spremi se!“ nadoda. Te subote upoznala sam Zagora. Žao mi je što nismo duže bili zajedno, ali ipak pripadam ovdje. „Nije dobro previše sanjati pa zaboraviti živjeti!“ pomislim i požurim se spremi.

Eva Patrlj, 5.d

PROLJEĆE

Stiglo je proljeće,
budi se sve.
Hajde sada van,
proljetni je dan.
Sve ptice pjevaju,
gromovi ne sijevaju.
Vani sunce je svanulo,
dijete iz kuće banulo.
Svi smo sretni, proljeće je stiglo,
sunce se na nebo diglo.

Nora Bižić, 3.c

JESEN

Jesen je šareni kaput odjenula
i u grad hitro krenula.
Odjednom je počeo vjetar puhati
i lišće s kaputa odnositi.
Mirisnu vrećicu s plodovima je nosila
i njome se Jesen ponosila.
Jesen je plodove i vjevericama dala,
a vjeverice su joj hvala rekle.
Kada je vjetar odnio sve lišće i kada je
podijelila sve plodove iz vreće,
Jesen je otišla i do druge se godine vratiti
neće.

Iva Anić, 4.c

Dunja Piskač, 5.b

ZUBIĆ VILA

Moja majka radila je kao fizioterapeut i katkada bi me povela na posao. Dolazili su joj ljudi razne životne dobi koji su imali problema s leđima ili nogama, a najčešće su to bile osobe starije životne dobi. Jednoga dana zatekla me je kako zurim u čašu vode u u kojoj su bili umjetni zubi. Dozvala me: „Hajde, vrijeme je da krenemo.“ Jedva sam odvojila oči s čaše i izustila: „Wow, blago se ovome čiji su ovo zubi. Zubić vila će ga obogatiti!“

Maria Lola Vukušić, 6.c

SAPUNICA

Puhala sam balone od sapunice u dvorištu kuće dok je mama razgovarala s prijateljicom ispijajući popodnevnu kavu. Odjednom joj je šalica ispala iz ruke jer me vidjela kako više ne pušem u sapunicu, već ju pijem. Brzo je dotrčala do mene, oduzela mi sapunicu i upitala me: „Zašto to piješ?“ Odgovorila sam: „Ako ju popijem, i ja ću letjeti kao balon, zar ne?“

Petra Perković, 6.c

MOJ IMENDAN

Toga dana prije 7.g. bio je moj imendan. Proslavio sam ga u bakinoj kući u krugu obitelji. Svi su mi čestitali riječima: „Sretan imendan!“ Ja sam im zahvalio rekavši: „Hvala, također.“ Svi su prasnuli u smijeh, a kako sam bio mali, nisam baš shvatio zašto se smiju. Sada znam.

Ivan Tončić, 6.c

TIŠINA

Mrak se spušta.
Dolazi ona u mjestašce malo,
mir ne propušta.

U daljini nešto ju je zvalo.
Možda nije sama.
Prateći taj zvuk čudan
nasmije joj se tama.
Zar stvarno nije sama?

Zastade na tren
i osluhne. Okrene se.
Uoči nešto u travi.

To mali zec se šulja.
Je li moguće da on je znao?
Nikada znati nećemo jer dokaza nije dao.

Ana Husta, 8.a

Bruna Krajinović, 6.c

ŠALICA KAVE

Zamijetih šalicu. Bijaše sjajna, zlatna i brončana u isto vrijeme. Stajala je na polici izmaknuta od drugih, spremna za uporabu. Zapravo, ona se nikada nije koristila. Stajala je tamo na svome mjestu. Ja o njoj ništa ne znadoh. Sram me pitati. Ali muči me zašto je odvojena od ostalih šalica, po čemu je posebna. Neotkrivena mi je tajna. Čini se da ju nitko nikada u kući vrućom kavom nije napunio. Ta tajnovita šalica u meni izaziva bojazan koji me sprječava da ju dotaknem. Ipak se jednog jutra odvažih. Stadoh na prste, zgrabih ju s police i polako se u nju započeh prelijevati crna, vruća tekućina, a s njom i para koja se dizaše do stropa. Trebalo je još samo šalicu kave staviti na tanjurić i početi pijuckati slatko-gorku tekućinu. Primih šalicu, a iz svježih opranih ruku ona mi isklizne. Začu se prasak komadića. Sve završi. Ostadoh nijem. Razočaran.

Ivan Jurić, 8.a

ISTE BOJE

Kako bi bilo dobro
da je crveno i pakleno
ili plavo i stakleno.
Ne crno, bijelo, sivo,
to je sve previše jezivo.

Kao da je snijeg na podu, a ipak nije.
Grozno je stalno gledati iste boje.

Prijatelj me zove.
Samo želim pričati o njima,
drugim svjetovima.

Lorena Brničević, 5.a

UČINJENO

Gotovo je,
Duge ceste pomaknute su,
Pjev ptica jeka odnosi...
Lišće opada,
Gledaš...
Hodaš u noć duboku...
Tužan i sretan...
Star i mlad...
Prošlosti vrata zatvorena su,
Sve je učinjeno...

Lucija Faulend, 6.b

Pjesma Učinjeno predložena je za
Županijsku smotru LiDraNO 2021.

Mauro Kritovac, 7.c

VJETAR

Pogledaj,
Ljepote zaboravljene u srcu,
Slamaju se...
Izgubit će se,
A vjetar otpuhat će ih
Dok gledaš....

Lucija Faulend, 6.b

Pjesma Vjetar predložena je za
Državnu smotru LiDraNo 2021.

VRIJEDI

Iskra u nama sja,
Dušu kiša pere...

Veselje nada u misli tka,
Riječi bljeđe postale su...

Lijep je i kratak život,
Al' vrijedi.

Lucija Faulend, 6.b

Gita Maria Kovačević. 8.c

NAVATA

Kad sam bio mali, volio sam jednu boju,
znao sam da mi je najdraža, ali nisam znao koju.
Mučilo me dugo kako da joj ime kažem,
a najlakše mi je bilo da je prstom pokažem.

Svi moji crteži bili su isti stalno,
čudili su se svi, ali meni je to bilo sjajno.
Sunce, more, nebo, sve je bilo iste boje
i danas je prvu biram kada radim crteže svoje.

Znate li koja je ako vam kažem njezino ime?
Navata, navata, čak se i danas zezamo s time.

Jakov Jokić, 5.b

BEZ MEDIJA

Pojam medij dolazi iz latinskog jezika, a znači medium – sredina, sredstvo. Medij je sredina, okolina, odnosno skup uvjeta u kojima nešto postoji, zbiva se, živi ili djeluje. Pojam medij koristi se u različitim područjima, npr. u biologiji medij je hranjiva supstanca u kojoj se uzgajaju mikroorganizmi, u tehnici i fizici medij je tvar u kojoj se odvija neki proces, u informatici medij je fizička stvar na koju se pohranjuju informacije i podatci u analognom ili digitalnom obliku. Međutim, područje u kojem se pojam medij danas najviše koristi je kulturna i društvena okolina čovjeka, odnosno medij je svako sredstvo putem kojeg se prenose poruke, vijesti i obavijesti u toj okolini. U tu svrhu danas raspolažemo tiskanim medijima, elektroničkim medijima, a u novije doba internetom, komunikacijskim satelitima... te se u komunikacijskoj znanosti takva sredstva nazivaju masovnim medijima ili skraćeno masmedijima.

Masmedije mogli bi opisati kao medije široke potrošnje ili širokog opsega gdje su najistaknutiji internet, radio, televizija i dnevne novine. Izraz koji se često upotrebljava za mas-medije je četvrta sila. Time se želi reći da je to sila koja utječe na javno mnijenje i vrlo često je u službi vlasti. Vlast je sustav koji omogućuje pokoravanje naroda naredbama koje potječu iz određenog izvora. U sličnom kontekstu koristi se i pojam lobiranje koje se danas naziva petom silom. Lobiranje je način zastupanja interesa u politici, izvršnoj i zakonodavnoj vlasti, odnosno kroz određene osobne kontakte se preko medija utječe na javno mnijenje.

I ja sam kao pripadnik civilizacije 21. st. u doseg medija i lobista, odnosno sam subjekt na koji ti mediji pokušavaju djelovati. Naravno da ne mogu zamisliti kako bi izgledao moj život i općenito život ljudi u mojem okruženju da preko noći nestane internet, televizija, radio, novine... U slučaju nuklearnog rata na Zemlji ili neke tog reda veličine havarije, na našoj planeti moglo bi se dogoditi da se probudimo u svijetu bez medija. Moja reakcija bi bila izgubljenost, u prvi mah zanemarimo nuklearni rat kao uzrok tog događaja jer tada bih imala veću brigu od toga da nema medija. U tom svijetu pokušala bih se snaći nakon prvobitne izgubljenosti. Jedini način dolaženja do informacija bila bi komunikacija licem u lice s ljudima iz mog okruženja, užeg ili šireg. Informacije i znanje kojima bih tada raspolagala bile bi tiskani materijal – knjige, časopisi... sve što se nalazi u mojoj kućnoj biblioteci. Vratila bih se natrag u povijest prije postajanja mas-medija, u vrijeme Gutenberga, u 15. st. Način života 15. st. puno je sporiji od današnjeg koji je ponekad čak i hektičan. Moja osobnost je takva (a i većine ljudi koje poznajem) da bolje funkcioniram u mirnoj, stabilnoj, bez iznenađenja svakodnevnici, čak mogu reći da mi odgovara dokolica. Dokolica u smislu da sama biram što, kad i kako ću raditi i to inspirirana isključivo vlastitim interesima. Mislim da je to najbolje okruženje za rast osobe u svakom pogledu. Vlastito biranje sadržaja koje ćeš usvajati vodi do potpunog ispunjenja osobnih potencijala (nešto poput opisanog u knjizi „Slobodna škola Summerhilla“).

Život u današnjem hektičnom i sve bržem i bržem svijetu zbog sve bržih i bržih medija koji nas bombardiraju od jutra do mraka izaziva mi kronični stres. Prednost toga je vrlo brzo dolaženje do bilo koje informacije doslovce s nekoliko klikova, ali to je jedino što vidim kao prednost. Dokolica 15.st. ili mahnita užurbanost 21.st.? Ne mogu odlučiti. Kad bi bilo moguće, izabrala bih kombinaciju – spor i ugodan dnevni ritam života gdje bi ipak informacije bile na jedan klik udaljene, ali ne bih bila izložena ne svojom voljom svakodnevnom zapljuskivanju obilnim količinama informacija i onima koje želim i onima koje ne želim. Znam da je nemoguće, to je samo fikcija s naslovom „Magdalenin idealan život.“ Morat ću se pomiriti s tim da sam osoba koja živi u današnjici i pokušati se prilagoditi i živjeti zdrav život unatoč svemu.

Anamarija Poslek Petrović, 7.d

OSObine

Hoće li tvoje mogućnosti utjecati na tvoje osobine? Hoće li te netko drugačije doživljavati zbog tvojih mogućnosti? Hoćeš li zbog toga ti biti drugačiji?

Ako te netko ne razumije zbog tvoje karakterne crte koju ne možeš kontrolirati, to ne bi trebalo priječiti prijateljstvo. U prijateljstvu možeš biti različit, možeš naučiti puno od drugih i možeš početi gledati stvari iz drugoga kuta. Nikada ne smiješ odustati od svojih osobina, onih koje te opisuju i s kojima te ljudi povezuju i po kojima te prepoznaju. Biti prizor u nečemu, sam, jedinstvena je, i svačija, mogućnost, samo je pitanje vremena hoćeš li ostati svoj.

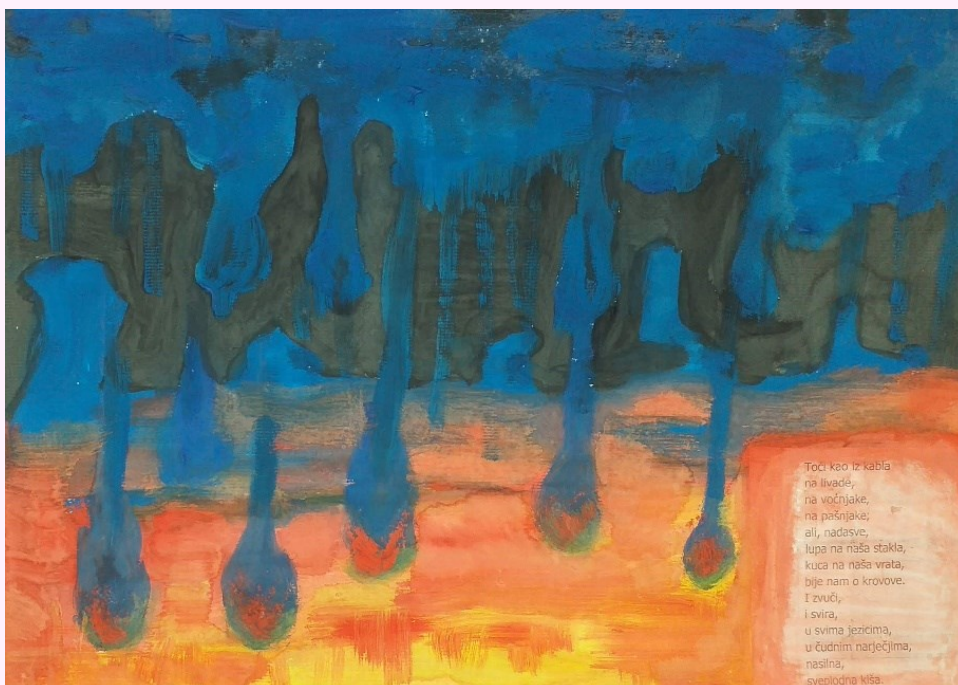
Zajedno različiti tvorimo veliku zajednicu u kojoj svatko ima svoju ulogu, u kojoj su svi jednako vrijedni. Zadrži svoje osobine na kojima ćeš raditi.

Grgur Dundović, 8.b

MOJI BJESOVI I JA

Baš poput Potjeha, Ljutiše i Maruna, svakoga proganjaju njegovi Bjesovi. Nekad su vidljivi, a češće nevidljivi. Netko ih u pratnji ima više, a netko manje.

Ja sam Ana i mogu reći da me puno Bjesova prati. Možemo krenuti od „kućnih Bjesova“, kako sam ih nazvala. Najviše mi na živce ide Bijes koji se zove „Kampanjac.“ On želi da ja budem poput njega - kampanjac. Najčešće mi govori da ne trebam učiti. Kada trebam učiti, a društvo ide vani, odlučim se da ću ipak ostati kući i naučiti al' Bijes me progoni i... što? Predomislim se pa ipak odem van! Postoji još Bijes koji se zove „Nered.“ „Nered“ mi govori kako ne trebam raditi kućanske poslove.

Vita Žarković, 6.b

On tvrdi da je bolje provesti na mobitelu par sati, nego obaviti kućanske poslove. Sljedeći kućni Bijes je „Ljutilica“ koji misli da se dušenjem i neposluhom rješavaju svi problemi. Osim kućnih Bjesova, imam i školske Bjesove. Bijes „Nestrpljiv“ kako samo ime govori, nestrpljiv je. Često se moram suočavati s njim. Pogotovo kad imam puno sati. Moj Bijes i ja odbrojavamo kada će zvoniti pa je posljedica - odsutnost mojeg mozga sa sata što itekako utječe na razumijevanje gradiva koje učimo. Sljedeći školski Bijes je „Brbljavac“ – mi smo najbolji prijatelji jer oboje volimo pričati. Kako vrijeme odmiče, imamo različite interese. Moj interes je ne pričati, a njegov je što više pričati. Stoga se polako, ali sigurno, razilazimo. Postoji i Bijes koji se zove „Reci.“ On me potiče na izvaljivanje mojih misli koje želim zadržati za sebe, kao npr. kada ne bih trebala nekom dobaciti nešto što mislim, a on me potiče da svejedno to napravim. Za sada Bijesu „Reci“ ne uspijeva jer nikada nisam izrekla nešto što bi me dovelo do problema. To su Bjesovi koji me progone, a ja im teško bježim. Mislim da je u redu imati Bjesove – male i velike, samo ih treba znati kontrolirati. No, kad budem starija i zrelija, mnogo mojih sadašnjih Bjesova će nestajati, ali sigurno znam da će se uvijek pojavljivati neki novi!

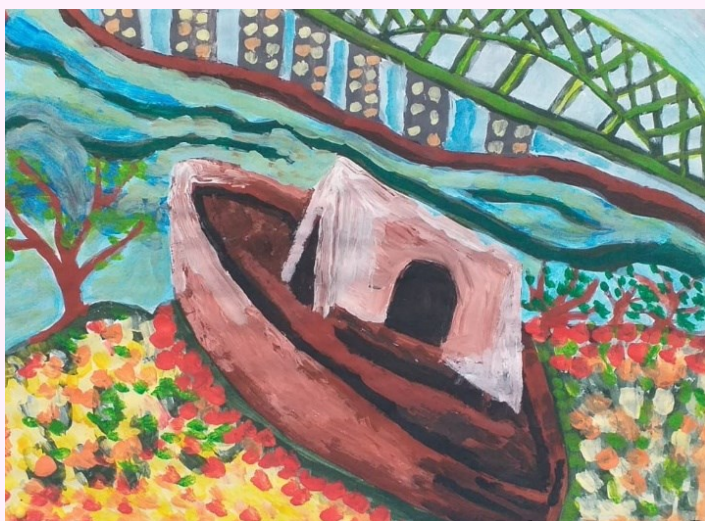
Prema bajci „Kako je Potjeh tražio istinu“ Ivane Brlić-Mažuranić
Ana Vukosav, 6.a

POSTALA SAM OSMAŠICA

Otkad udeš sa strahopoštovanjem, netko više, a netko manje, u veliku zgradu zvanu škola, počinje putovanje i velika transformacija u dječjem životu. Udeš kao beba, a izađeš kao, kako svi osmaši o sebi vole misliti, odrastao čovjek. Kao neka pokretna traka u tvornici koja od „sirovine“ malog djeteta proizvede osobu kojoj još malo nedostaje da bi se važno prozvala odraslim članom društva. Biti osmaš samo je zadnja faza „proizvodnje.“

Mislim da mogu podijeliti osmaško društvo na dvije skupine. Jedna s veseljem i entuzijazmom hrli iz osnovne u „više stupnjeve proizvodnje odraslog čovjeka“, prema gimnaziji, fakultetu, prvom zaposlenju pa braku, pa roditeljstvu, pa umirovljeništvu, pa... a čemu drugom, nego smrti nakon dobro ili loše proživljenog odraslog života. Druga skupina, ponekad mi se čini, htjela bi obrnuti proces i od osmaša krenuti stepenicama prema natrag, biti i ostati beba, prvašić, drugašić... i tako unedogled ponavljati iskustvo „proizvodnje odraslog čovjeka.“ Ružno, mehanicistički izrečeno, proizvodnja, ustvari je djetinjstvo, najljepši dio života. Staru narodnu izreku „Od kolijevke pa do groba najljepše je đačko doba“ čula sam stotine puta svoga djeda kako ju izgovara otkad me prvi put ponosan otpratio u moj prvi školski dan. Danas znam da je to istina. U skupini sam koja bi ponovno i ponovno prolazila „osnovnjak.“ Mogla bih se složiti sa svojim bratom koji tvrdi da kod mene ima natruha sindroma Petra Pana. Istina je da želim vječno djetinjstvo i da mi se čini da je prekratko trajalo. Prvog školskog dana mi je to đačko doba izgledalo beskonačno dugo, osam godina je bilo dulje nego što sam hodala po svijetu tada.

Pri kraju je to razdoblje, to me ispunjava tugom. Malčice se i bojim jer iduća jesen neće biti ista ulica, ista zgrada, isti profesori, isti prijatelji, ništa isto... Je li to strah od nepoznatog kako kaže moja mama? Ili je to samo žal za djetinjstvom kako bi neki pjesnici rekli? Ne bih htjela regresirati na ranije faze razvoja, pa ja se vidim kao odraslom, odgovornom i stručnom liječnicom, potpuno „proizvedenom“ odraslom osobom. Također, vidim se i djevojčicom kojoj mama stavlja torbu na leđa, gura sendvič u torbu i kaže: „Nemoj ga donijeti doma, pojedi ga, mršava si!“ Čas sam odrasla, čas djevojčica, više djevojčica nego odrasla... Morat ću hitno odlučiti jer vrijeme ide, teče, ne stoji, svima sudi, liječi sve rane... Vrijeme je posljednjih dana moj najveći neprijatelj. Zašto malo ne stane da stignem promisliti? Da stignem uživati đačko doba još malo? Da stignem ponoviti osam faza „proizvodnje“ mene odrasle? Dvapat ponovljeni proces možda daje bolje rezultate? Neodlučna sam. Međutim, razumijem ja da odluka nije na meni. Da se uopće ne radi o mojoj odluci, već o životnoj neminovnosti. Znači da nikoga ne mine.

Robert Benc, 7.d

Neće ni mene. Pokušavam u budućnost povući, odnijeti što više iz ovog perioda u svakom smislu. Osjećaje, znanje, neke predmete, čak pokušavam i neke ljude „uzeti“ sa sobom. Nagovaram prijateljice koje su manje „definirane“, koje nisu kao ja potpuno određenog životnog puta do odrasle ozbiljne liječnice da idu sa mnom u drugu ulicu, u drugu zgradu, među druge profesore i prijatelje da nastavimo zajedno još dio puta, po mogućnosti što dulji, da ne puknu sve sponne mene i djetinjstva, i stare zgrade, i stare ulice, i starih profesora i starih prijatelja (sad mi zvoni u ušima Terezina „Prijatelji stari gdje ste?“), ne želim to, želim ih kraj sebe da od osmaša zajedno postanemo opet prvašići,

drugašići... i ponovimo ciklus od početka, doduše u pola kraći... ali ipak zajedno.

Mislim da ću uspjeti, da ću u novo kakvo god bilo zakoračiti u poznatom, dragom društvu i da ću ovaj put biti manje preplašeni prvašić. Pa ipak sam ja sada poluodrasla osoba. Netko samouvjereniji od mene bi rekao: „Ma što poluodrasla?“ Ja sam već gotova odrasla sposobna samodostatna osoba. Ma ne, u meni još čuči sićušna prvašica s dvije kečkice i gumicama s medvjedićima u kosi. Samo to nitko ne vidi.

Magdalena Babić, 8.c

PROLJETNA ČAROLIJA

Šetao sam šumom. U šumu se već uvuklo zeleno proljeće. Bilo je prekrasno.

Na granama su već topla gnijezda, a u njima ptičice. Njihovi roditelji vraćaju se s hranom. Sunašce se smiješi. Na nebu su ptičice u letu. Sve je razigrano. Šareni leptiri lete oko proljetnica koje su tek provirile. Svuda oko mene vrti se proljetna čarolija.

U proljeće je i moj rođendan! Zato ga volim. Sve lijepo miriše, a proljeće me zove da s njim krenem u nove avanture!

Ante Đuranović, 3.c

Jednog proljetnog jutra probudila sam se sretna. Bila je subota. Spremala sam se za izlazak sa svojim psom.

Anuška je istrčala na livadu. Na livadu je stiglo proljeće !

Livada je bila prepuna snježnobijelih tratinčica i ružičastih zumbula. Trava je posuta žutim mrljicama sunčeve topline. Zlačane pčele i šareni leptiri lete s cvijeta na cvijet. Sve je razigrano i svježe.

Nakon nekoliko vratili smo se kući. Mami i tati sam ispričala kakvu ljepotu proljeće može pokazati na livadi.

Petra Puškarić, 3.c

MOJ NOTTURNO

Ante Đuranović, 3.c

Večer kasna
već pada na grad.
Duga pusta noć je
i zagušljiv zrak.

Miriši smola
i suha svijeća.

Igra je laka
mirisnih želja.

Svjetlucaju zvijezde
i mladi mjesec
dok huk se samo čuje.

Na poljani pustoj
sve je veći muk
dok u san kapa moja ćud.

Patricia Pokrajec, 8.b

GLE DAM TE

Gledam te
kako hodaš
u mom sreću si ti,
a ne mogu te dobiti.

Srce mi kuca kad
pored mene prolaziš ti
i mislim da me
nećeš prihvatiti.

No jednog dana ću
te osvojiti, a do tada
ću te voljeti!

Juraj Zubčić, 6.d

NOĆ

Gledam kroz prozor
svoje sobe u noć i
čekam kada će
Sunce doć.

Gledam zvijezde bajne
i čekam zrake Sunca
sjajne da im mogu
sretan dan reći
i poželjeti put prema
sreći.

Iz kreveta ću sutra
ustati, Sunce ću
pozdraviti, za školu
se pripremiti i
duboko udahnuti.

A dok ne dođe
prekrasno jutro, sam
ću ovdje sjediti i kroz
prozor gledati i o još
ljepšoj noći razmišljati.

Arian Pokrajec, 6.b

Ivan Naglić, 4.d

HRVATSKI SE JEZIK VOLI ZNANJEM!

Hrvatski jezik ljubimo tako da ga održavamo čistim, tečnim i razgovijetnim. Kako bismo ga sačuvali, u potpunosti bi trebalo izbaciti tuđice iz našega svakodnevnoga govora te se češće koristiti standardnim jezikom u pravom smislu.

Lucija Starešinić, 8.b

Učenjem, čitanjem i istraživanjem može se poboljšati i unaprijediti naš jezik. Moja obitelj i ja znanjem volimo hrvatski jezik na način da redovito čitamo knjige, informiramo se o novim riječima i pokušavamo u svakodnevnom govoru koristiti naše hrvatske riječi.

Tia Podgornik, 8.b

Moje djed obožava hrvatski jezik. Kada god razgovaram s njim, uvijek voli ispravljati pogreške u mojem govoru te mi često priča o povijesti hrvatskog jezika i njegova pravopisa. On i sam ne zna neka pravila o pravopisu, neke riječi ili omanje rečenice, no onda provodi sate i sate na računalu kako bi pronašao pravi način pisanja te riječi. Također, on jako voli pisati kratke tekstove ili knjige tek toliko da ponovi i utvrdi svoje znanje o hrvatskome jeziku često govoreći kako je „ponavljanje majka mudrosti” (njegova najdraža izreka).

Aleksandar Trajčević, 8.b

Izvor: Školska knjiga

Jana Musić, 4.d

NOVE HRVATSKE RIJEČI

Časopis za kulturu hrvatskoga jezika „Jezik“, koji izdaje Hrvatsko filološko društvo, upriliči svake godine natječaj za nove hrvatske riječi i daje je šansu svim ljudima koji su tijekom njegova trajanja razmišljali o što boljoj i prikladnijoj hrvatskoj inačici za već poznatu stranu riječ. Najuspješnijim tvorbenjacima pripadaju diplome i novčane nagrade.

Ove godine su časopis „Jezik“ i Zaklada „Dr. Ivan Šreter“ objavili 19 riječi koje su ušle u uži izbor natječaja za najbolju novu hrvatsku riječ i Nagradu „Dr. Ivan Šreter“ za 2020., a tri su riječi bile proglašene najboljima.

Od 19 riječi čak osam njih pokušava zamijeniti tuđice koje su povezane uz epidemiju COVID19.

Za riječ pandemija predložena je velepošast, za komorbiditet subolest, za respirator dišnik ili disajnik, a za lockdown društvostaj ili obustavka. Riječ kihobran predložena je za sneezprotector, stakloplastično pomagalo koje štiti od kihanja i ostalih kapljičnih napada, a za samoizolaciju samoosama.

Za newsletter predložen je novosnik, za regenerator obnovnik, za solarnu ploču suncozor, za osobu koja govori znakovnim jezikom za osobe oštećena sluha riječ rukozborac, za screenshotati preklikati, za tabu zabranjenica, a za korektor prebrisač ili prebrisnik.

Umjesto etuija za kartice predložena je nova riječ kartičnik, a riječ Šekspiriti za nekoga tko se na razmetljiv i neopravdan način pravi/prikazuje velikim piscem, tj. kad se netko neutemeljeno hvali da je ravan čak i Williamu Shakespeareu.

Okušajte se i vi!

Leona Ilijaš, 8.a

INTERVJU S PROFESORICOM ENGLESKOGA JEZIKA JASMINKOM MIJATOVIĆ

Zašto ste odlučili postati profesorica?

Nisam planirala postati profesorica. Dok sam studirala, bila su dva moguća smjera koja smo mogli birati opći i nastavnički. Odabrala sam nastavnički jer je bilo više mogućih poslova u tom smjeru nakon što završim studij, a kada sam završila posao profesorice bio mi je najbolji izbor.

Jeste li ikada poželjeli da niste postali profesorica?

Mislim da nisam. Rijetki problemi s kojima sam se susrela su bili su većim dijelom povezani s roditeljima, a ne učenicima.

Što je najsmješnije što ste čuli tijekom sata?

Ne znam koja bi bila najsmješnija stvar koju sam čula, ima puno primjera. Na testovima dobivam smiješne prijevode. Jedne mi je godine učenik preveo staffroom (zbornica) kao skladište, a prije možda godinu dana mi je učenik za armour (oklop) kao prijevod ponudio pridjev koji je sam izmislio: tučljiv. Sjećam se i smiješno-tužne situacije od prije dosta godina, dok se škola još renovirala, pisali smo završni test, prozori su bili pokriveni najlonom, a radovi su bili u tijeku. Na kraju sata je jedna djevojka iz osmog razreda, koja je sjedila pored prozora, ustala i bila pokrivena prašinom, i ona i njezina torba. Svi su se smijali, čak i ona.

Koji Vam je najbolji izlet na koji ste išli s razredom/razredima?

S jednom generacijom osmaša smo profesorica Šmit i ja išle na jednodnevan izlet u toplice na kraju godine. Išla su dva razreda i svi su se baš lijepo proveli i zabavili, a učenici su bili jako dragi i, Vjerojatno, već pomalo tužni jer je to bio naš zadnji izlet, nisu izvodili prevelike gluposti.

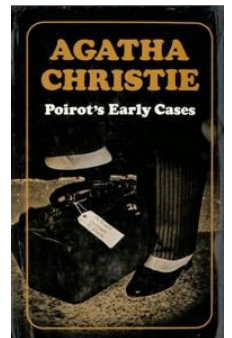
Što volite raditi u slobodno vrijeme?

Volim čuvati unuke i raditi u vrtu.

Kakve knjige volite čitati?

Volim čitati krimice, naročito one koje je napisala Agatha Christie. Imam puno dragih knjiga, najdraža bi mi možda bila knjiga Jane Austen „Pride and Prejudice.“

Sara Pobor, 8.c

Emma Marsenić, 8.c

OKO NAS SAMOOSAMA

S dolaskom pandemije bolesti COVID-19, bilo je potrebno one zaražene virusom izolirati kako virus ne bi proširili na druge. No s obzirom na to da je točno vrijeme njihove zaraze – onaj isti datum kada se osoba zarazila – teško doznati, postoji mogućnost da je zaražena osoba stupila u kontakt s nezaraženom.

Zato je sve osobe koje su bile u kontaktu sa zaraženom osobom u okvirno vrijeme njihove zaraze trebalo, također, izolirati, kako ne bi, ako su i oni sami zaraženi, virusom zarazili druge. Taj postupak nazivamo samoosamom. Samoosama je, pojednostavljeno, razdoblje od 14 (kasnije skraćeno na deset) dana u kojemu sve osobe koje su stupile u kontakt s zaraženom osobom u posljednja dva tjedna od spoznaje o zarazi, ostaju izolirani od kontakata s drugim osobama. Kada to razdoblje prođe, testiraju se na COVID-19 (ako pokažu simptome) kako bi se utvrdilo jesu li ili nisu pozitivni na virus.

Na početku pandemije mnogi su ljudi morali biti u samoizolaciji, ponekad i cijeli razredi. I neki učenici naše škole bili su u samoosami pa evo što oni o njoj misle:

„Bilo je nekad malo dosadno jer nismo smjeli izaći iz stana van.“ Petar Ivančić, 6.c

„Nakon nekoliko dana dosadi. Provodila sam dane gledajući serije i filmove. Kada su se oni koji nisu u samoizolaciji vratili iz škole, radila sam te zadatke i drugu zadaću.“ Tina Tončić, 6.c

Iz još drugih razgovora provedenih s učenicima saznajemo da im je samoizolacija bila uglavnom dosadna zbog uskraćenosti druženja s drugima, a i nastavu je bilo teže pratiti. No nekima se samoizolacija svidjela zbog izostanka iz škole – ona se održavala na daljinu i nije se fizički išlo u školu.

Samoizolacija, dakle, ima puno mana. Nakon samo nekoliko dana nedostaje aktivnosti kojima bi se bavilo jer brzo dosade. Iz stana se ne smije izlaziti pa tako ni imati kontakt s drugim osobama. Učenicima je teže pratiti nastavu jer ju je, naravno, lakše pratiti kada se odvija uživo uz profesore. No ima i pozitivne strane jer se štite druge osobe pa i osoba u samoizolaciji. Ona je i razdoblje u kojemu osoba ima puno vremena za sebe; za čitanje, vježbanje, spavanje, možda i za zdraviju prehranu. Oni učenici koji su bili u samoizolaciji zajedno s cijelim razredom lakše su prošli kroz izolaciju jer su sve dijelili s ostatkom razreda.

Može se reći da je samoizolacija vrlo slična karanteni na početku pandemije kada je počela nastava na daljinu i posao od kuće jer se ostajanjem kod kuće pokušao smanjiti i kontrolirati broj zaraženih. Kako su se po medijima počele svakodnevno širiti informacije o virusu, o velikim brojevima zaraženih i umrlih, u većini se ljudi počeo širiti strah od zaraze virusom. Naravno, tu je i zabrinutost za one najugroženije – starije ili one s kroničkim bolestima. Dok su neki u strahu izbjegavali svaku vrstu druženja, pazili na čistoću ruku i površina u stanu, izlazili samo kada je to bilo neizbježno, neki su pristupili s malo više opuštenosti, pa su (pogotovo nakon prve karantene) počeli sve više izlaziti van i polako zaboravljali na mjere. Evo što su neki učenici rekli o karanteni:

„Na početku je bilo iznenađujuće. Po prvi put sam doživjela pandemiju. Škola na daljinu bila je lakša od škole uživo zbog više slobodnog vremena, ali bilo je teže pratiti nove sadržaje.“

Lara Buljan, 8.b

„Bilo je stresno, nisam mislio da će se virus tako proširiti.

Karantena je na početku bila zabavna zbog više vremena za stvari koje volim. Ali onda mi je dosadilo što ne mogu ići van.“

Rafael Čuljak, 6.c

„Dosadilo mi je biti dugo kod kuće i nositi maske.“ Emma Krajinović, 4.b

Mnogi su stručnjaci i psiholozi savjetovali da se vrijeme provedeno kod kuće iskoristi šetnjama po kvartu ili ulici, negdje u prirodi, ali ne u velikim gužvama. Isto tako, savjetovali su roditeljima kako djeci trebaju pojasniti što je virus, što raditi kako bi se od njega obranili i zašto ga se ne treba pretjerano bojati, jer stres je u ovoj situaciji najmanje potreban.

Pandemija je promijenila način na koji smo prije nje živjeli: kako smo išli u školu, na treninge, strane jezike... A k tome je podigla svijest o virusima s kojima se susrećemo svakodnevno, to jest koliko se brzo šire. Nakon svega, mislim da jedino svi jedva čekamo kraj pandemije, da možemo opet normalno živjeti.

Filip Kušnjer, 8.a

NASTAVA NA DALJINU

PREDNOSTI	MANE
Stalna mogućnost komunikacije.	Djeca ne shvaćaju školu tako ozbiljno.
Više vremena za učenje.	Cijelo smo vrijeme kod kuće.
Nije potrebno rano ustajati ili pripremati se za sat.	Previše gledamo ekrane.
Lakše dijeljenje sadržaja.	Poteškoće s internetom.
Može se jesti na satu.	Ne možemo vidjeti jedni druge.
Sprječava zarazu epidemije.	

Sara Mesarek, 6.c

Ivona Pereković, 8.b

PAVLEKICA PROTIV KORONE

Kako bismo se obranili od novog virusa COVID-19, u Pavlekici poštujemo različite mjere koje sprječavaju

Učenici od 5. do 8. razreda i djelatnici u školi obvezno nose zaštitnu masku.

U većini učionica na klupama su postavljene pregrade kako bi se što više izbjegao kontakt između učenika koji sjede za klupama.

Na samom ulazu u školu nalazi se aparat koji mjeri tjelesnu temperaturu i dezinficira ruke.

Kako bi se održala socijalna distanca na stepenicama ili hodnicima i spriječile gužve, iscrtane su oznake, smjerovi kretanja.

Jana Boljkovac, 6.c

VIRUSI

Sve do prošle 2020. godine riječ „virus“ nismo često izgovarali i nismo pretraživali taj pojam na internetu. Možda bi nam prva asocijacija kad je čujemo bila na neki računalni virus. No, nažalost, od pojave malog virusa oblika krune po kojemu je i dobio svoje ime, počeli smo više razmišljati o ovim sićušnim česticama jer se o navedenom koronavirusu svakodnevno govori već više od godinu dana. A borba s njim još uvijek traje.

Dakle, riječ virus zapravo znači otrov, a označava sitne zarazne čestice koji se razmnožavaju jedino u živoj stanici. Iako se znanstvenici ne mogu složiti oko toga jesu li virusi živi ili neživi, potvrđeno je da ne mogu preživjeti ako nemaju živog „domaćina“ (biljka, životinja ili čovjek) pa bi se moglo reći da su to pravi mali paraziti. I zapravo su najbrojnija biološka vrsta na Zemlji. Dakle, kad bi vam netko ponudio da mahnete čarobnim štapićem poput Harryja Pottera i da svi virusi nestanu, što biste mu rekli? Vjerojatno biste svi jedva dočekali jer bi to značilo da ćemo se riješiti i ove napasti, korone, koja nam svima zagorčava život.

No virusi su tu od pamtivijeka, a nisu svi loši ni smrtonosni, naprotiv. Većina virusa nije štetna za Žljude, a oni imaju jako važnu ulogu u održavanju ekosustava.

„Kad bi svi virusi odjednom nestali, svijet bi otprilike dan i pol bio predivno mjesto, a onda bismo svi umrli - to je krajnji ishod“, kaže Tony Goldberg, epidemiolog na Sveučilištu u Madisonu u Wisconsinu. Na primjer, neki od njih, bakteriofagi, doslovno proždiru bakterije koje bi se u suprotnom počele nekontrolirano umnožavati. Tako uništavajući bakterije primjerice u oceanima, omogućuju da planktoni koji proizvode kisik imaju dovoljno hranjivih tvari kako bi se mogla provoditi fotosinteza bez koje na Zemlji ne bi bilo života. Sve je povezano, a Zemlja je i opstala toliko dugo jer je tajna zapravo u tome da sve bude u ravnoteži. Virusni se počinju množiti kad je ta ravnoteža narušena, a umnožavaju se samo uz pomoć drugih organizama tako što ubace svoj genetski materijal u druge stanice, a zatim ih programiraju. Uz pomoć tog trika naše stanice počinju proizvoditi čestice virusa, ali tu kao obrana nastupa naš imunostani sustav.

Poznato je da su u povijesti, dok medicina još nije bila ovako razvijena i dok su se ljudi mogli osloniti samo na svoj imunitet, harale razne virusne bolesti. Mnoge od njih su bile smrtonosne, a neke su prerasle u prave epidemije. Na primjer, kad su Europljani osvajali Ameriku i došli u Meksiko u 16. stoljeću, mnogi su se Asteci prvi put susreli s virusom gripe, hepatitisa ili boginja i masovno su umirali jer nisu imali imunitet.

Što se tiče prijenosa virusnih bolesti, one se najčešće prenose kapljičnim putem (kihanje i kašljanje), a neke i spolnim putem ili putem krvi (poput HIV-a).

Gripa je svakako jedna od poznatijih virusnih bolesti koju smo svi vjerojatno preboljeli. Taj je virus 1918. godine prouzročio pandemiju koja je nazvana španjolska gripa. Procjenjuje se da je od nje umrlo od 50 do 100 milijuna ljudi. I poslije je bilo pandemija gripe, no ova je odnijela najviše žrtava.

Boginje su virusna bolest s kojom se čovječanstvo bori još od razdoblja 10.000 godina prije Krista.

Teško je i zamisliti koliko je ljudi umrlo od te bolesti, smrtnost joj je bila velika (oko 30 %), a oni koji bi preživjeli često su imali posljedice poput ružnih ožiljaka od osipa na licu ili čak sljepoće. Međutim, 1977. ova je bolest potpuno iskorijenjena. Kako? Cijepljenjem koje se počelo razvijati upravo u borbi protiv ove bolesti. Engleski liječnik Edward Jenner primijetio je da mljekarice, ako i dobiju boginje, obole od lakšeg oblika bolesti. Dobro je povezao da je virus kravljih boginja zapravo sličan virusu boginja i namjerno je zarazio dječaka koji je dobio lakši oblik boginja i od tada bio imun. Dakle, riječ vakcinacija zapravo potječe od latinske riječi vacca, što znači – krava!

Zahvaljujući izumu cijepljenja, mnoge bolesti koje su stoljećima uzimale ljudske živote i uzrokovale mnogo patnje stavljene su pod kontrolu ili su nestale. Od virusnih bolesti to su rubeola, zaušnjaci, bjesnoća, ospice, dječja paraliza, hepatitis B, gripa...

Dok se bakterijske infekcije liječe antibioticima, za virusne bolesti uspješnih lijekova baš i nema.

Nažalost, virusi ih vrlo brzo nadmudre i razviju otpornost. Tako da, sve što nam preostaje kad se sljedeći put prehladimo (prehlada je također virusna bolest), jest piti topli čaj, ne kašljati i ne kihati prema drugima i redovito prati ruke.

Korona, koja nas trenutno prati, donijela nam je i nošenja zaštitnih maski pa i to može pomoći. A u međuvremenu možemo jačati svoj imunitet tako da jedemo zdravu hranu bogatu vitaminima i što više boravimo na svježem zraku.

Ipak, nadamo se da će što prije doći doba kada će nas zabrinjavati samo virusi na našem računalu.

JOŠ JEDAN DAN NASTAVE NA DALJINU

Vjerujem da se mnogi sjećaju petog razreda i naših promišljanja o neolitiku i prelasku s nomadskog na sjedilački način života.

Nesretne okolnosti koje nas zahvaćaju posljednjih godinu dana taj su pridjev još dodatno osnažile. Vjerojatno više nego ikad sjedimo ispred računala, televizora i raznih drugih uređaja. Sve je postalo na daljinu pa tako i škola.

Popisi, ikonice, kružići, zvuk i slika koji pucaju i razvodnjavaju se umjesto živog razgovora i susreta u školi i učionici. Pokušaji da se spasi što se može od nastave u ovim nenormalnim vremenima kada se svatko zatvara u sebe, strepi i strahuje.

Onda, pak, dođe smirenje pa se vratimo u školu i u skraćenim satovima i noseći maske na licu pokušavamo uhvatiti već prilično izgubljeni ritam.

Koliko god nam se nekad baš ne ustaje rano ujutro, ne žuri na autobus ili tramvaj, ipak se kod većine javlja žal za onim normalnim vremenima kad smo se bezbrižno družili i uživali u punini nastave. Tada je nismo nazivali "uživo", uzimali smo je zdravo za gotovo, a sada sa strepnjom očekujemo odluke mjerodavnih hoćemo li biti A, B ili C model.

Tako nas opet ostave kod kuće nakon praznika, opet u zebnji kako će stvari ići, hoće li se svi priključiti, pronaći poveznicu, jesu li svi isključili mikrofone, što to ječi u pozadini, prati li se sat kako bi se pratio da smo u učionici, što će biti s ispitivanjima i ispitima.

Tehnologija nam pomaže, ali sve više postajemo ovisni o njoj. Sobe stanova i kuće ne mogu biti učionice, zbornice ili dvorane. Pogrbljeni i škiljavi čekamo kraj ovoga ludila više nego ikad željni normalnosti.

A vrijeme teče i već ćemo ispratiti drugi naraštaj učenika kojima je epidemija ukrala najljepši dio života. Neispunjeni, napeti i smeteni pokušavaju ugledati svoj horizont srednje škole. Kako će tek biti tamo?

Nesretni virus stjerao nas je u to digitalno krdo i čekamo nekog tko će ga, poput iskusnog programera, „provaliti“ i napokon objaviti: disconnecting - game over!

I napokon nas pustiti van!

Viktor Mihaljević, prof.

Korina Klepac, 7.a

Tin Arlović, 3.c

ENIGMATIKA

ODGONETNI REBUSE

,

a=e

(pt)

a=i

(v) a=i

(s) i

+ovi

Rješenja: Pavleka, Kopacki rit, Koko i duhovi

Hana Mitrović, 5.d

PRONAĐI ZADANE RIJEČI!

A	E	C	N	U	S	H	M	R	P	T	K
C	S	Đ	L	D	U	R	I	J	E	H	N
I	R	J	M	E	G	F	A	P	Z	N	F
L	B	G	R	O	Z	O	R	P	E	K	Ć
O	R	I	Š	E	Š	V	C	L	A	T	Š
P	S	R	T	Č	L	V	A	M	B	K	N
S	L	Č	R	O	I	L	E	Z	A	P	H
T	I	V	U	J	V	N	J	L	A	A	G
U	K	Z	E	J	M	R	B	K	C	P	O
P	A	T	Đ	B	L	O	D	I	Š	I	M
D	G	F	T	M	Ć	K	Ž	U	J	L	Z

MIŠ, DRVO, KLJUČ, VAZA, VRČ, ŠEŠIR, PROZOR, TEPIH, SLIKA, POLICA, CVIJET,
STUP, KAMEN, ŽICA, GRM, OBLAK, SUNCE

